

žijeme caritas již **20** let

Deus caritas est

Vážená a milá čtenářko, vážený a milý čtenáři,

oslav dvacátého výročí založení CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc se nesou v duchu tématu hlavní konference Odpovědná společnost. Jedna z definic profesionality říká, že profesionál je správný člověk, který na správném místě dělá správné věci ve správný čas.

Jakmile to bylo po desetiletích komunistického útlaku možné, obnovila svou činnost Charita a její vedení záhy iniciovalo vznik školy, jejímž úkolem bylo připravovat profesionály pro sociální a charitativní práci. Dostala název CARITAS, což jednak symbolizovalo sepětí s Charitou, jakožto organizací, ale především mělo určovat její program. Dnes již můžeme říci, že se absolventi uplatňují jak v církevních, tak jiných nevládních, ale také ve státních či veřejnou správou řízených organizacích. A co víc, zanechali a zanechávají za sebou výraznou stopu pravé profesionality. Jsou to lidé, kteří vykonávají svá povolání odpovědně, s plným nasazením a erudicí, a vkládají do nich duši i srdce. Faktem je, že potřeby jejich práce neubývá, ba právě naopak, před dvaceti lety si stěželi kdo uměl představit, jakým výzvám budeme čelit. Budování školy a všeho, co je s ní spojeno, bylo činností smysluplnou a radostnou, ne vždy lehkou, ale evidentně požehnanou.

Prosím, přijměte pozvání k ohlédnutí za dvacetiletou cestou. Na následujících stránkách nebylo možné zachytit vše, mnohé zůstane v myslích a srdcích těch, kteří školou prošli, či se s lidmi z ní setkali. Alespoň to základní ale stojí za to zdokumentovat. Určitě to nebude nudné čtení. Kéž Vás inspiruje k vybavení si vlastních zážitků a vzpomínek na to, co se podařilo, o co stálo za to usilovat, uvědomění si, co je v životě důležité a co nás do budoucna může a má naplňovat nadějí.

Mgr. Martin Bednář, Ph.D., ředitel školy

CARITAS přispívá k ozdravení společnosti

Začíst se do Almanachu CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc je pro mě opravdu radostné a probouzí vděčnost. Plastický obraz má hloubku dvaceti let. Nabízí spoustu zajímavých detailů s jejich souvislostmi a určitý časový odstup umožňuje celkový pohled. Potvrzuje se, že založení školy si vyžádal život, že nešlo o nějaký umělý projekt. Rozvoj Charity jako organizace volal po vlastní přípravě odborníků, od nichž se očekává nejen profesionální znalost předpisů a metod sociální či humanitární práce, ale i postoj zralé lásky, která má charakterizovat toto církevní dílo. Tak jako patří k životu církve bohoslužba a hlásání evangelia, patří k němu i diakonie, služba lásky, která uvádí do praxe evangelijní poselství a dovede oslavovat Boha i službou potřebným. Praktická aplikace Kristova pohledu na člověka má zásadní podíl na vytváření křesťanských hodnot, na nichž stojí evropská civilizace.

Škola připravuje odborníky pro Charitu a další organizace a formuje nejen věřící studenty. Ohlas odborníků i klientů z naší země i mnoha států světa ukazuje, že absolventi jsou jak dobrými pracovníky, tak také skutečným přínosem pro společnost, která znovu hledá důstojnost člověka, kvalitu mezilidských vztahů a skutečný smysl života.

Děkuji všem, kteří se během dvaceti let jakýmkoliv způsobem podíleli na životě školy. CARITAS pak vyprošuji další rozvoj, aby dovedla správně reagovat na vývoj světa a jeho potřeby, aby vždy nabízela adekvátní formaci mladých studentů i zralých pracovníků, kteří budou skutečným přínosem k ozdravení společnosti. Přeji mnoho dobrých učitelů i studentů. Bůh vám žehnej!

Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, zřizovatel školy

škola caritas

Za dvacet let ušla CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc velký kus cesty. Kromě zásadních milníků ji formovala i celá řada drobných událostí, lidé, kteří s ní nějakým způsobem přišli do kontaktu, a každodenní život společenství tvořeného studenty a vyučujícími. Zaznamenat na tomto prostoru vše je zhora nemožné, ale připomeňme si alespoň některé z významných událostí ze života CARITAS.

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ V OLOMOUCI
 Olomoucká ul. 9, 771 01 Olomouc

Zřizovací listina

č.j. 0556/95

S platností ode dne
 1. října 1995

zřizují

na dobu neurčitou
 církevní školu:

Vyšší odborná škola CARITAS Olomouc

Právní postavení: Vyšší odborná škola Caritas Olomouc je zřízena na základě vyhlášky č. 452 MŠMT ČR ze dne 30. září 1991 o zřizování a činnosti církevních škol a škol náboženských společenství a v souladu se zákonem č. 29/1984 Sb. ve znění 1995 Sb. a metodicky je řízena Arcidiecézní Olomouc je

ZAKLÁDÁME CARITAS

CARITAS založil olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner v roce 1995. Na počátku stáli kromě otce arcibiskupa tři lidé: Jindřich Suchánek, v letech 1991–2003 ředitel Arcidiecézní charity Olomouc, PhDr. Marie Jelínková, v letech 1996–1999 zástupkyně ředitele školy, a Mgr. Zdislava Vyvozilová z Centra pro školy Olomouckého arcibiskupství.

„Nápad založit vzdělávací instituci Charity se datuje někdy do roku 1993. Tehdy totiž vrcholil ‚charitní boom‘. Farní a oblastní charity vznikaly jako houby po dešti a rozvoj jejich služeb se dynamicky šířil do všech oblastí sociální sféry. Entuziasmus dobrovolníků a touha udělat něco dobrého pro církev, tak dlouho sužovanou nesmyslným totalitním útlakem, se staly základní silou nového věku Charity. Velmi brzy se totiž z těchto dobrovolných nadšenců stávali charitní profesionálové, což mělo za následek takový rozmach charitního díla, že bylo možné jen s úctou a obdivem sledovat rozmach Božího díla.“

Jindřich Suchánek

„V roce 1994 jsem se už chystala do důchodu, ale ještě jsem chtěla být užitečná a využít svého vzdělání a praxe k užítku lidem. Sešla jsem se proto s tehdejšími ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Jindřichem Suchánkem. Ten měl ideu vybudovat školu, která by sloužila jak pro vzdělání pracovníků Charity, tak pro veřejnost. Na schůzce jsme se domluvili, že se do tohoto projektu pustím. Mým cílem bylo vytvořit instituci na úrovni vyšší odborné školy včetně dálkového studia, prakticky zaměřenou, která by připravovala pracovníky pro poskytování sociálně zdravotní péče.“

Marie Jelínková

„Vybavuje se mi chvíle, kdy mě přizval k jednání ředitel Arcidiecézní charity Olomouc pan Jindřich Suchánek s nějakou starší dámou, která se na úvod jednání představila:

Jsem doktorka Marie Jelínková, je mi šedesát let a chci udělat také něco pro církev, mohla bych vám něčím pomoci? Asi dvouhodinový dialog plný vizí i konkrétních představ a přání stačil paní doktorce k tomu, aby za velmi krátký čas přinesla první návrh koncepce školy. Přizvali jsme další spolupracovníky, kteří zpracovali konkrétní podobu koncepce, již jsme předložili ke schválení otci arcibiskupovi Janu Graubnerovi.“

Zdislava Vyvozilová

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc byla zařazena do sítě škol rozhodnutím Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy (MŠMT) ČR dne 3. 5. 1996 a jeho změnou ze dne 28. 8. 1996. Výuka byla zahájena 2. 9. 1996.

Arcidiecézní charita Olomouc pronajala a postupně opravila škole první patro budovy na ulici Křížkovského č. 6. Zde vznikly první učebny a později též kanceláře, odborné pracovny a aula. Vybavení školy bylo zajištěno z prostředků poskytnutých státem a z darů sponzorů. Velkou pomocí byla podpora organizace Mezinárodní křesťanská solidarita (CSI) se sídlem v Přerově.

Byla to krásná doba, plná nadšení, ale i nesmírné odpovědnosti. Neexistoval žádný návod, jak by taková služba měla vypadat, co je skutečná pomoc pro naše klientky a čím naopak zvyšujeme jejich závislost na nás a na službě vůbec. Domnívám se, že jsme to tehdy zvládli nejen díky všem spolupracovníkům v týmu ochotným stále to hledání podstupovat, ale i díky vědomostem, které jsem si přinesla ze školy. A vlastně z nich čerpám dodnes. CARITASka nebyla, a snad je tomu tak dosud, jen nalejvárnou vědomostí, ale místem setkávání, sdílení, předávání, tříbení, zrání..., a to včetně zrání duchovního.

Nadězda Gilarová, 2001, Charitní a sociální činnost

UČÍME CARITAS

Prvním studijním oborem otevřeným na CARITAS byla Charitní a sociální péče. Obor měl poměrně velký přesah do pečovatelství a zdravotnické péče. Úplně na počátku nebylo MŠMT schopné akceptovat v plném rozsahu specifické představy o obsahu studia. Po nástupu Martina Bednáře, Ph.D. se proto začaly připravovat změny v učebních plánech. Ty souvisely i s postupným etablováním sociální práce jako takové. Žádost o úpravu charakteristiky studia, profilu absolventa, klasifikačního řádu, učebních plánů a učebních osnov všech předmětů byla odeslána na MŠMT v prosinci 1997. To ji schválilo a od 1. září 1998 byla zahájena výuka v přejmenovaném a inovovaném oboru Charitní a sociální činnost.

CARITAS byla od počátku koncipovaná jako vysoká škola a studium bylo na velmi vysoké úrovni. Nicméně její absolvování neumožňovalo navazující studium. Na počátku školního roku 1999/2000 zástupci CARITAS a Cyrilometodějské teologické fakulty (CMTF) Univerzity Palackého v Olomouci zahájili přípravné práce pro získání akreditace bakalářského studijního programu. Model, který zvolili, vypadal tak, že CARITAS zajišťovala výuku v prvních třech letech studia a CMTF ve čtvrtém ročníku. Tehdy totiž bylo bakalářské studium na CMTF čtyřleté. Smlouva o vzájemné spolupráci při uskutečňování bakalářského studijního programu Sociální politika a sociální práce – studijního oboru Charitativní a sociální práce byla uzavřena dne 29. března 2000. Ihned poté odeslala rektorka Univerzity Palackého prof. Jana Mačáková žádost na MŠMT o akreditaci bakalářského studijního programu. Ta byla udělena 19. června 2000.

Významným mezníkem byla příprava zcela nového, v České republice dosud ne-realizovaného studijního oboru Sociální a humanitární práce. Navazoval na velmi rychle se rozvíjející humanitární pomoc českých organizací v zahraničí a jejich

potřebu kvalifikovaných pracovníků. Analýza, na základě které byl nový studijní obor definován, ukázala potřebu rozšířit specifickou přípravu humanitárních pracovníků o aplikovanou sociální práci zejména s menšinovými skupinami, migranty a imigranty. Výuka tohoto unikátního studijního oboru byla zahájena 1. září 2003 jak ve vyšším odborném, tak v bakalářském studiu.

V roce 2004 schválil Parlament ČR nový školský zákon, který zavedl povinnost akreditovat vyšší odborné studium. Žádost byla ministerstvu zaslána dne 15. 3. 2006 a oba vzdělávací programy v ní byly podstatným způsobem inovovány. Program Charitní a sociální činnost dostal nový název – Charitativní a sociální práce, a dálkové studium bylo zkráceno na tři roky. Po obsahové stránce došlo u obou vzdělávacích programů ke změnám ve struktuře praxí, k zařazení nových výcviků a soustředění do povinných aktivit, ke snížení počtu vyučovacích hodin a k celkové revizi obsahu výuky. Rok před tím proběhla reakreditace bakalářských studijních oborů, takže od studijního roku 2006/2007 byla zahájena výuka v nově koncipované Charitativní a sociální práci a Sociální a humanitární práci.

Před nástupem na CARITASku jsem si rozděloval kolegy a kolegyně v sociální sféře na zapálené laiky (bez škol, ale zato s nadšením a se vztahem k práci a ke klientovi) a chladné úředníky (mající sice sociální vzdělání, ale s chováním odtažitým, neosobně profesionálním až pohrdavým). Kupodivu :-) absolvováním CARITASky jsem nepřišel o svůj postoj, kterým vnímám klienta jako člověka majícího stejnou hodnotu jako já – a podle toho je s ním potřeba i jednat. Naopak přibýly mi potřebné znalosti a dovednosti, se kterými mohu být klientovi ještě užitečnější.

Jan Trinecký, 2008, Charitní a sociální činnost

V CARITAS vidím obrovskou možnost být zakotven v čase, prostoru, ve vztazích s lidmi i s Bohem.

Martin Pražák, 2009, Charitativní a sociální práce

BUDUJEME ZÁZEMÍ PRO CARITAS

Od samého počátku do školy přicházeli studenti z celé republiky, proto bylo nutné řešit jejich ubytování. Po prvních provizorních prostorách v ubytovně Dopravního podniku na Koželužské ulici, a poté na internátu SOU lesnického ve Šternberku, byla pronajata část bývalého učiliště na Střední Novosadské 55. Díky podpoře Charity Vídeň, Arcidiecézní charity Olomouc a Křesťanské mezinárodní solidarity ČR zde byly vybudovány ubytovací kapacity pro studenty. Od začátku bylo ovšem jasné, že tato situace je pouze provizorní. V roce 1999 se proto vedení školy obrátilo na Metropolitní kapitolu u sv. Václava s žádostí o pronájem dvorního traktu na nám. Republiky 3. Po rekordně krátké rekonstrukci, kterou se podařilo realizovat zejména díky vstřícnému postoji olomouckého arcibiskupství a vlastníka budovy, již zmíněné metropolitní kapituly, byla Kolej CARITAS slavnostně otevřena 16. 9. 1999. Protože ale stále nebyla uspokojena poptávka všech zájemců o ubytování, využila škola v roce 2000 nabídku na pronájem fary v Olomouci-Chválkovicích.

Škola se extenzivně rozvíjela a k tomu potřebovala prostory. Na konci roku 2000 zahájilo vedení školy jednání s představiteli Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci o možnosti pronájmu historické části budovy na nám. Republiky 3. Subjekty uzavřely smlouvu o pronájmu 25. ledna 2001. Platit začala 1. května, kdy také odstartovaly stavební práce, jichž se projekčně ujal Ing. arch. Michal Giacintov. Veškeré práce trvaly pouhé tři měsíce a budova byla zkolaudována 30. srpna. Díky obrovskému nasazení pracovníků školy se během deseti dnů, které zbývaly do zahájení výuky, podařilo přestěhovat kanceláře administrativy a vyučujících. Díky prostředkům poskytnutým ze zahraničí prostřednictvím Arcidiecézní charity Olomouc, zřizovatelem, německou organizací Renovabis, majitelem objektu, Mezinárodní křesťanskou solidaritou, ministerstvem školství a dalšími sponzory vznikl jedinečný vzdělávací areál přímo v centru Olomouce.

Slavnostního otevření nového sídla školy dne 14. 9. 2001 se zúčastnila celá řada významných hostů – olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner, světící biskup Mons. Josef Hrdlička, rektorka Univerzity Palackého Olomouc prof. Jana Mačáková, přednosta Okresního úřadu Olomouc Ing. Roman Váňa, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Jindřich Suchánek, děkan Cyrilometodějské teologické fakulty Olomouc doc. Pavel Ambros a další představitelé církve, Arcidiecézní charity Olomouc, zařízení poskytujících sociální služby, státní správy, samosprávy, akademické obce a veřejného života.

Původní prostory na Křížkovského 6 nepřestaly sloužit svému účelu, v bývalé sborovně vzniklo Vzdělávací středisko určené odborné, zejména charitní veřejnosti a byl získán prostor pro další rozvoj činnosti školy. 15. února 2002 navíc zahájila na nám. Republiky činnost školní jídelna s kapacitou 180 strážníků.

V průběhu studia jsem si najednou začala více uvědomovat, že mé srdce pomalu roste. Už to nebylo jen „pouhé“ studium. V mém srdci tepala radost z dobře prožité praxe a načerpaných nových zkušeností, z poznávání pracovníků, kteří se s odvahou a trpělivostí věnují svým klientům, z učení se novým vědomostem oboru sociální práce. Už nešlo jen o to stát se sociálním pracovníkem, ale jakým sociálním pracovníkem být.

Marta Líkařová, 2014, Charitativní a sociální práce

Práce v sociálních službách mě naučila usilovat o profesionalitu v rovině pracovní, ale i lidské. Bez základního respektu a úcty ke každému člověku nelze tuto práci dělat dobře. Znamená to přistupovat k člověku s otevřeným srdcem, i když je mi třeba nesympatický nebo mi v něčem „nesedí“. Umět projevovat milosrdenství lidem, kteří jsou mi cizí, ke kterým nemám vztah. Nebýt lhotejný a nechat formovat své srdce.

Zlata Čajanová, 2008, Charitní a sociální činnost

ROZŠIŘUJEME CARITAS

Snaha podpořit šíření znalostí a inovací mezi příslušníky nově se etablující profese sociální práce vedla v roce 2002 ke vzniku Vzdělávacího střediska. Prostřednictvím odborných konferencí a seminářů předávalo nové poznatky v oblasti sociální práce odborné i laické veřejnosti. Potřeba uchopit tuto činnost komplexněji vedla v roce 2004 ke vzniku Vzdělávacího střediska jako samostatné organizační jednotky CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc. Do roku 2007 se vzdělávacích akcí zúčastnilo 4 000 osob. Poté byl v ČR zaveden systém akreditací MPSV, aby všechny odborné semináře tzv. dalšího vzdělávání a celoživotního učení splňovaly žádanou úroveň. Od vzniku této podmínky v roce 2007 až doposud získalo Vzdělávací středisko postupně téměř 500 akreditací MPSV pro své semináře a celkem proškolovalo 14.785 osob.

Významným datem pro spolupráci s Cyrilometodějskou teologickou fakultou se stal 1. leden 2006. K tomuto dni zřídila fakulta Katedru křesťanské sociální práce. Odborná charitní a diakonická veřejnost tak získala poprvé v dějinách České republiky partnera na univerzitní úrovni, jehož úkolem byla reflexe, podpora a inspirace zejména církevní sociální práce. Vedoucím katedry byl jmenován prof. Heinrich Pompey, dlouholetý profesor pastorální psychologie ve Würzburgu a v letech 1988–2004 ředitel univerzitního Institutu pro nauku o charitě a křesťanskou sociální práci v německém Freiburgu. Zástupcem vedoucího katedry se stal tehdejší zástupce ředitele CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc pro záležitosti studijní, ThLic. Jakub Doležel, Th.D.

Systematická a řízená praxe tvořila od samého počátku podstatnou část všech vzdělávacích programů. Je stěžejním nástrojem odborné, ale i osobnostní formace studentů. Mnozí na praxi získali doslova iniciační zážitky, které je ovlivnily v dalším

osobním i profesním směřování. Praxe vždy byla přizpůsobována specifickým studijním cílům a každý student měl a má vypracovaný individuální program navazující na studijní obor. Praxe tvoří cca 30 % celkového rozsahu studia. V prvních deseti letech praxi zajišťovali vyučující. Nicméně způsob realizace praxí se postupem času stal tak propracovaným a náročným, že v říjnu 2006 vzniklo ve škole Středisko praktického vzdělávání jako samostatná organizační jednotka.

Žít CARITAS znamená vidět a přijmout. Znamená, že lidi neodmítáme proto, jací jsou, jaké chyby udělali, kolikrát zklamali své okolí a sama sebe. Žít CARITAS znamená otevřít svou náruč a říct: „Pojď, zkusíme to spolu ještě jednou.“ Takto se CARITAS snažím žít já. A CARITASka mě na to připravila, jak nejlépe mohla.

Iveta Kráčmarová, 2008, Charitní a sociální činnost

Studium na „mojí CARITASce“ bylo nejen krásné, ale někdy i náročné. Živě si vybavuji hodiny sociální politiky s ředitelem Bednářem. Vidím se, jak jsem těžko chápala a vypočítávala alespoň orientačně výši životního a existenčního minima. Jednak jsem tomu ze začátku nerozuměla, jednak jsem postrádala smysl, proč to počítat. A věřte, v mém budoucím profesním uplatnění právě toto mělo velký význam. Pracovala jsem totiž jako sociální pracovnice v poradně pro občany. Sociální dávky – jejich výše a výpočty byly můj „denní chléb“. Jak často jsem potom s vděčností na tyto hodiny vzpomínala a byla ráda, že jsem to tehdy nevzdala... Vše mělo a má svůj význam, i když jej často pochopíme, až později!!!

Marie Vysloužilová, 2006, Charitní a sociální činnost

CARITAS DNES

Studium

V současné době nabízí CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc dva vzdělávací programy – Charitativní a sociální práce (CHASOP), který lze studovat i v kombinované formě, a Sociální a humanitární práce (SOHUP). Oba tyto vzdělávací programy prošly za roky své existence mnoha inovacemi a především jejich odborní garanti neustále pracují na jejich vylepšování. Poslední akreditace vzdělávacích programů proběhla v roce 2013. Nejvýraznější změnou byla přeměna dálkového studia na kombinované. Byla provedena i řada úprav tak, aby absolventi byli nositeli a iniciátory dobré praxe a aby studium odpovídalo tuzemským i mezinárodním vzdělávacím standardům.

Součástí studia jsou i nestandardní vzdělávací akce:

Studijní soustředění

Studijní soustředění byla do výuky zahrnuta od samého počátku. To úplně první proběhlo v prosinci 1996 v Ochozu u Konice. V příštích letech studenti jezdili do Domu Ignáce Stuchlého ve Fryštáku, do střediska mládeže Archa Rajnochovice, do hotelu Permoník v Novém Hrozenkově, do Janských Koupelí, do sportovního a turistického areálu Avalanche v Dolní Moravici, do rekreačního střediska Retaso v Horní Bečvě či do Svojanova. V současné době jezdí studenti kombinovaného studia do hotelu Allvet v Drnovicích a studenti denní formy do komplexu Revika ve Vizovicích.

V rámci studijního soustředění pedagogové školy mj. připravili unikátní program „Romov je náš domov“, který simuluje soužití romské komunity na malém městě v průběhu kritické události. Studenti zjišťují příčiny problémů, potřeby zúčastněných a pomáhají vrátit život v komunitě do normálních kolejí, přičemž musí využít znalosti hned z několika odborných předmětů zároveň, aby dokázali kompetentně

pomoci. Od roku 2006 do roku 2010 byly do programu zařazeny tzv. adaptační pobyty. V roce 2006 v Křižanově, 2007 ve Svojanově, 2009 a 2010 v rekreačním středisku U Kateřiny ve Štramberku.

Zátěžový výcvik

Studenti vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce mají do studia zařazen zcela specifický Zátěžový výcvik. Je součástí výuky druhého ročníku a jeho cílem je ověřit a podpořit schopnost studentů překonat kritické situace. Zpočátku s jeho přípravou pomáhala Agentura Pavel Kolínský. Od roku 2010 jej zajišťuje organizace Salanga pod vedením Jakuba Němce.

Psychosociální výcvik

Zkrácená verze psychosociálního výcviku byla u studentů denního studia zařazena do studijních soustředění. Ukázalo se však, že tato aktivita je velmi žádaná a potřebná ve větší časové dotaci, proto se v roce 2000 uskutečnil jako dobrovolná aktivita studentů a ve školním roce 2001/2002 byl poprvé zařazen do studijního plánu v rozsahu 1 týdne v 3. ročníku denního studia. Postupem času nabýval různých forem a délek. Až do roku 2014 jej vedli Mgr. Jana Paloušková a PhDr. Ivo Gabrhelík, CSc., nejčastěji na Svatém Hostýně.

Dalšími výcviky v nabídce školy je **Krizová intervence** a **Psychosociální první pomoc** pod vedením manželů Dohnalových.

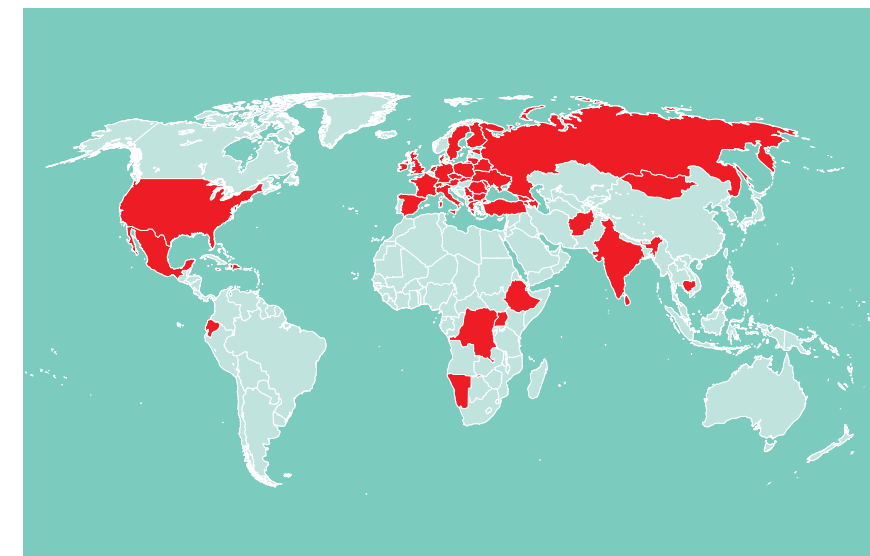
CARITASka je pro mě jednou z konkrétních podob Boží lásky, která mě oslovila, pozitivně ovlivnila, inspirovala do dalšího života a já vnímám, jak úzce souvisí i s mým současným povoláním kněze v brněnské diecézi. Žít CARITAS podle mě prostě stojí za to v jakékoli podobě!

Václav Hejč, 2005, Charitní a sociální činnost

Praxe

Praxe je přizpůsobená specifickým studijním cílům a každý student má vypracovaný individuální program navazující na svůj vzdělávací program. O významu praxe svědčí fakt, že tvoří cca 30 % celkového rozsahu studia. V současnosti si studenti mohou vybrat z více než 120 domácích a zahraničních zařízení. Praxe probíhají v nestátních neziskových organizacích (např. v zařízeních sítě Caritas), stejně jako v institucích veřejné správy.

Afghánistán, Arménie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Dánsko, Dominikánská republika, Ekvádor, Estonsko, Etiopie, Finsko, Francie, Gruzie, Haiti, Indie, Irsko, Itálie, Jamajka, Kambodža, Keňa, Kongo, Kosovo, Litva, Makedonie, Malta, Mayotte, Mexiko, Moldávie, Mongolsko, Namibie, Německo, Nepál, Nizozemí, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Rusko, Srbsko, Srí Lanka, Španělsko, Švýcarsko, Turecko, Uganda, Ukrajina, USA, Velká Británie.

Provázení studenta na praxi na CARITAS – VOŠ Olomouc je kontinuální proces začínající nástupem studenta do školy a končící jeho absolutoriem. Studentovi poskytují záruku, že jde po cestě, která vede k dobré sociální a humanitární práci. Student se setkává během svého studia s těmito hlavními průvodci – tutorem a učitelem prosemináře praxí ze školy, mentorem z odborného pracoviště a interním/externím supervizorem. Každý má jinou roli a odpovědnost, nicméně všichni společně se snaží se studentem stanovit vhodné cíle jeho profesního a osobního rozvoje, sledovat a podporovat jeho růst, hodnotit naplňování stanovených cílů a propojovat obsahy vzdělávání ve škole a na praxi.

Středisko praktického vzdělávání kromě organizace samotných praxí dbá na kontakt s organizacemi a podporuje především mentory v jejich práci se studenty nabídkou vzdělávacích setkání a seminářů.

Zcela mimořádným počinem bylo ve dnech 10.–14. října 2011 jedinečné mezinárodní setkání mentorů – sociálních pracovníků z partnerských zahraničních pracovišť, kde studenti školy v té době absolvovali praxi. Za účelem společné diskuze nad pojetím praktického vzdělávání studentů vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce zavítalo do Olomouce 16 mentorů z 10 zemí světa: Arménie, Gruzie, Indie, Makedonie, Rumunsko, Srbsko, Slovensko, Ukrajina, USA a Velká Británie.

Žiju:

Cítem pro porozumění tam, kde je nepochopení

Autentičností pro opravdovost vztahů

Radostí k potěšení nešťastných

Ideály k dosažení výšin

Trpělivostí na zákrutách cest

Akceptací rozhodnutí druhých navzdory nesouhlasu

Silou vyvěrající z pramenů víry

Radka Tesaříková, 2005, Charitní a sociální činnost

SOCHA PŘÍBĚHŮ

Již déle než deset let studenti ze svých praxí na mnoha místech světa i České republiky přivážejí kameny, které symbolizují osudy lidí, s nimiž se potkali. Příběhy lidí, k nimž život nebyl právě laskavý, ale kteří našli v těžkých chvílích pomocnou ruku. Každý z kamenů tak představuje příběh konkrétního člověka, jehož život se protnul s touto školou a jehož osud je zde proto symbolicky přítomen.

V soše, jejímž kmotrem se stal novinář a zakladatel organizace Člověk v tísni Jaromír Štětina, má každý z kamenů, které jsou ze země vyzdvíženy před naše oči, své vlastní originální místo. Seznámit se s nimi můžete na stránkách CARITAS – VOŠs Olomouc a také ve dvou knihách, vydaných Arcidiecézní charitou Olomouc a Karmelitánským nakladatelstvím.

„Přiznám se, že si někdy představuji CARITAS – VOŠs Olomouc jako místo, z něhož vychází již dvacet let neviditelné předevo tisíců nitěk, obepínající okolní svět a přinášející do něho kvalifikovanou pomoc potřebným a spolu s ní i naději. Stovky studentů, kteří školou prošli za dvě desetiletí její existence, dnes po celém světě vykonávají charitativní, sociální a humanitární práci, jsou nablízku lidem, kteří se dostali vinou různých okolností do těžkých situací, pomáhají jim navrátit se k normálnímu životu, začínat znovu, nést svůj kříž. Lidé z mnoha míst planety, jimž se dostalo profesionální pomoci studentů této školy, se tak vlastně stávají součástí CARITAS – VOŠs Olomouc, jsou s ní těmito nitkami spletených osudů spojeni. Toto neviditelné propojení připomíná Socha příběhů sochaře Lubomíra Dostála, stojící na nádvoří školy na náměstí Republiky. Do Sochy příběhů každoročně vkládají studenti při malé slavnosti desítky dalších kamenů, bude se tedy dále rozrůstat a košatět. Tak jako předevo tisíců nitěk pomoci a naděje, obepínající náš svět díky dvacetiletí CARITAS – VOŠs Olomouc.“

Ivo Mludek, autor projektu Socha příběhů

DVA ZE STOVEK PŘÍBĚHŮ, DVA ZE STOVEK OSUDŮ

Svatba osmileté kasandry ze skopje

„Kde máte Kasandru?“ ptám se dětí, které ke mně přibíhají s nadějí, že jim něco přináším. „Kasandra už tu není, vdala se do Německa,“ křičí nadšeně. Jsou na svou osmiletou kamarádku Kasandru hrdí. Ještě včera si s nimi hrála na schodech uprostřed záplavy odpadků pod mohutnými sloupy železničního mostu poblíž hlavního nádraží ve Skopje, kde našla s několika desítkami příbuzných domov. A teď ji potkalo takové štěstí!

Kasandra prožila dětství v království, v němž hradba odpadků lemovala několik stanů a provizorních přístřešků ze všeho, co se namanulo. Přes den většinou vyrážela s rodiči a několika sourozenci do města. Na vozík tažený koněm shromažďovali poklady, které se jim podařilo najít – plastové lahve a kartonové krabice. Prodejem plastu a papíru ve sběrných dvorech si tak jako Kasandra a její rodina vydělává na živobytí mnoho obyvatel makedonské Skopje, pro něž není v zemi jiná práce. Odpoledne jsem už ale Kasandru většinou zastihla s ostatními dětmi žebrot u mostu, kde jsme se před časem seznámily. Místo pěti denárů, které po mně tehdy chtěla, jsem jí dala aspoň sušenku. A ona se rozpovídala.

„Já jsem Kasandra a je mi osm a tohle všechno jsou moji sourozenci! My si tady celý den hrajeme a taky žebrot a mě to baví. Do školy nechodím, ale nevadí mi to,“ vyprávěla a cenila na mě přitom své zářivé zuby. Chtěla jsem se zeptat ještě na mnoho dalších věcí, ale malá makedonská slovní zásoba mi to neumožnila. „A co

by sis nejvíc přála?“ zeptala jsem se aspoň. „Sponku, takovou jakou máš ty,“ odpověděla Kasandra bez váhání.

Dnes přicházím, abych Kasandře splnila její největší přání. Ale ona už tu není a nenajdu ji tu ani po několika dalších týdnech. Začínám si připouštět, že je opravdu pryč. Zdravý rozum mi napovídá, že u teprve osmileté holky nešlo o svatbu. O lidi žijící v okolí železničního mostu a dalších vyloučených lokalitách se v Makedonii mnoho organizací nestará. Centrum sociální práce, které by mělo zajistit ochranu dětí, podle názoru mnohých funguje pouze na papíře, a tak většina práce zbývá neziskovým organizacím. Paní Ljatifze z jedné z nich, působící pod názvem Ambrela, se ve volném čase věnuje také rodině Kasandry. Stará se především o vyřizování dokumentů, bez nichž nemají lidé nárok na jakoukoliv státní pomoc.

Když jí svěžuji, co jsem se dozvěděla o Kasandřině osudu, nevypadá příliš překvapeně. Obchod s dětmi není v těchto podmínkách ničím zas tak neobvyklým, makedonská policie ho příliš neřeší, ale díky mezinárodní spolupráci se občas podaří některé případy odhalit. A tak stojím pod mostem u nádraží ve Skopje a vzpomínám na věčně usměvavou Kasandru se zálným pohledem, která si dosáhne jazykem na nos a umí jezdit na kole, i když nemá pneumatiky. V kapse svírám sponku, o kterou tak stála, ale která se k ní už asi nikdy nedostane.

Markéta NEŠPOROVÁ (květen 2011)

Barevné letáky v životě Pavla z Olomouce

Můžete ho potkat v Olomouci, jak s brašnou na zádech roznáší reklamní letáky. Jsou na nich barevné obrázky luxusního zboží, krásně urostlé modelky nebo fotografie pohádkově exotických zemí. Život čtyřiatřicetiletého Pavla ovšem není ani exotický, ani pohádkový. Narodil se totiž s kombinovaným mentálním a tělesným i zrakovým postižením.

Pavel měl v životě smůlu hned několikrát. Když byl ještě malý, neexistovala v Olomouci žádná speciální základní škola pro lidi s jeho postižením. Ta nejbližší byla až v Ostravě – a tak musel Pavel pobývat v cizím městě na internátu, daleko od svých rodičů a třech sourozenců. Ortel zdejších učitelů zněl po čase nekompromisně: Pavel je nevdělatelný... Poté, co jsem se s ním potkala v kurzu aktivního sociálního učení, který pořádá občanské sdružení SPOLU Olomouc, si ale myslím, že se mýlili. Pavel je nevdělatelný... Poté, co jsem se s ním potkala v kurzu aktivního sociálního učení, který pořádá občanské sdružení SPOLU Olomouc, si ale myslím, že se mýlili. Pavel totiž normálně komunikuje s lidmi, dovede dát najevo svoje potřeby, umí číst, psát, počítat, perfektně se také orientuje ve městě. Asistenci potřebuje jen při chůzi ze schodů a při nastupování do tramvaje. Má sice vadu řeči, ale když ho požádáte, aby nesrozumitelnou větu řekl znovu, udělá to bez problémů. Dokonce ani není jako jeden z mála podobně postižených lidí zbaven způsobilosti k právním úkonům, chápe, co podepisuje. Umí tedy rozeznat, co je pro něj dobré a co špatné.

Pavel má velké herecké nadání a moc ho proto baví kroužek dramaťák, ve kterém hraje scénky se svými kamarády. Svě herecké schopnosti ale uplatňuje také v kurzu aktivního sociálního učení, kde se nacvičuje zvládání různých modelových situací, jako například co dělat, když se ztratíte ve městě, jak si poradit při stolování v restauraci a podobně. Ale nejen to – Pavel, o němž kdysi učitelé tvrdili, že je nevdělatelný, dnes dokonce navštěvuje i kroužek základů obsluhy osobního počítače.

Pavel je zkrátka velice chytrý, samostatný, přátelský, snaživý a hodný. Ano, tyto jeho skvělé vlastnosti, které umí rozvíjet navzdory všem svým postižením, možná nejsou tak fotogenické, aby se daly umístit do nepřírozně barevných reklamních letáků na iluzi šťastného života, které tak rád roznáší po městě. Ale ani by se sem nehodily. Jsou totiž skutečné.

Michaela BLÁHOVÁ (listopad 2010)

VZDĚLÁVACÍ STŘEDISKO

Hlavním cílem aktivit Vzdělávacího střediska je šířit poslání školy mezi praktiky sociální práce v ČR formou dalšího akreditovaného vzdělávání. K tomu účelu pravidelně aktualizuje bázi 130 akreditovaných seminářů, rozvíjí projektové a výzkumné služby, samostatně realizuje četné projekty z ESF. Při realizaci svých aktivit usiluje o zprostředkování aktuálního a odborného know-how všem současným praktikům sociální práce, a to způsobem, který je obecně považován za laskavý, podporující a opravdově vstřícný. Jeho pracovníci věří, že dnešní sociální práce si žádá vedle odborných kompetencí právě takto nastavené profesionály, kterým chce být plnohodnotným partnerem.

Vzdělávací aktivity střediska lze rozdělit do několika oblastí:

- Kvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách
- Akreditované semináře, většinou v délce 8 nebo 16 výukových hodin
- Služby komplexních dodávek vzdělávacích aktivit pro příjemce dotací na vzdělávání
- Programy profesního růstu tvořené ucelenými bloky akreditovaných seminářů zaměřené na konkrétní aktuální téma v sociálních službách
- Analytické služby u poskytovatelů sociálních služeb
- Příprava vlastních vzdělávacích projektů za účelem udržení dostupné nabídky vzdělávání pro hlavní partnery – Olomoucký kraj, Charita ČR

Často se v sociální práci objevuje slovo cíl. Pro mě je tímto cílem „lidskost v manažerství“ a k tomu mně dopomohlo i studium na CARITAS – VOŠ sociální v Olomouci.

Pavína Vyvozilová, 2006, Charitní a sociální činnost

ŽIVOT NA CARITAS

CARITAS – VOŠs Olomouc je vzdělávací institucí, ale její činnost se netýká jen a pouze studia a vzdělávání. Škola nabízí i velké množství dalších akcí a příležitostí k dalšímu profesnímu, osobnímu i duchovnímu rozvoji, a to ji činí jedinečnou. Od jejího založení provází CARITAS – VOŠs Olomouc školní spirituálové, které jmenuje otec arcibiskup, aby se starali o duchovní život studentů i zaměstnanců. Kromě mší svatých při významných událostech je duchovní život ve škole stále přítomný právě díky aktivitám školního spirituála. Připravuje duchovní zamyšlení pro zaměstnance, slouží mše pro zaměstnance i studenty, nabízí individuální konzultace a účastní se všech součástí školního života.

Od školního roku 2015/2016 mohou studenti využít kromě konzultací se školním psychologem či spirituálem i profesní a kariérové poradenství, které jim pomáhá usnadnit vstup na pracovní trh.

Akce, které škola organizuje, se dotýkají nejen studentů, ale přesahují rámec školy, aby přinesly sociální témata široké veřejnosti. Vyjmenovat všechny není možné, protože za 20 let se jedná o dlouhou řadu konferencí, přednášek významných hostů, happeningů, workshopů, panelových diskuzí, společenských večerů, divadelních představení, akcí pro děti, sbírkových aktivit, sportovních klání atd. Připomeňme si ty nejzajímavější z nich prostřednictvím fotografií.

Žiju CARITAS – tato dvě slova mají mnoho společného. Život bez CARITAS by nebyl život a CARITAS bez toho, aby byla žitá, by nebyla CARITAS v jejím pravém slova smyslu. Spojení těchto dvou slov a jejich významů je vlastně takovým jejich naplněním. Naplněním, které dává život. Žít CARITAS pro mě znamená prostě žít.

Lenka Richterová, 2012, Charitativní a sociální práce

Významné osobnosti na CARITAS

- Craig Stapleton, americký velvyslanec
- Peter Krenický, slovenský misionář působící na Podkarpatské Rusi
- Václav Vaško, český diplomat, politický vězeň, katolický aktivista a autor knih zabývajících se dějinami katolické církve v komunistickém Československu
- JUDr. Cyril Svoboda, ministr zahraničí ČR
- prof. Tomáš Halík, katolický kněz, teolog, religionista, sociolog náboženství, vysokoškolský pedagog, psycholog, filozof a politický aktivista
- Šimon Pánek, ředitel organizace Člověk v tísni
- RNDr. Petr Nečas, místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí
- Ing. Miloš Dobrý, bývalý vězeň koncentračního tábora Osvětim
- prof. Igor Tomeš, přední český odborník působící v oblasti sociální politiky, práva sociálního zabezpečení a sociální správy
- Karolína Peake, místopředsedkyně vlády
- prof. Malcolm Payne, světoznámý odborník na sociální práci
- Thomas Graumann, jako dítě zachráněn Nicholasem Wintonem
- Jane Fook, mezinárodní odbornice na sociální práci
- Marián Kuffa, slovenský římskokatolický kněz

1. Otec Marián Kuffa

2. Thomas Graumann

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

Významné konference

22.–23. 9. 2009 Dilemata sexuality lidí s mentálním postižením aneb Je sexualita lidí s mentálním postižením dilematem?, mezinárodní konference

24. 10. 2009 Těžce postižené dítě v rodině, bioetická konference

25. 3. 2011 Podpůrné brokerství v sociální práci, seminář se zahraniční účastí

15. 9. 2011 Spravedlnost a služba, konference

10.–14. 10. 2011 „Týden dobré praxe“, mezinárodní setkání 16 mentorů – sociálních pracovníků z partnerských zahraničních pracovišť v 10 zemích, kde studenti školy absolvují praxi

17. 10. 2012 Chudoba a sociální vztahy, odborný seminář organizovaný ve spolupráci s Charitou Olomouc

31. 10. 2012 Terénní práce s cizinci, konference organizovaná ve spolupráci s Centrem na podporu integrace cizinců v rámci festivalu Pel – Mel 2012

14. 11. 2012 Bezdomovectví v kontextu kriminality, konference organizovaná ve spolupráci s Charitou Olomouc

11. 10. 2013 Humanitární kongres v Olomouci – 2. ročník, spoluorganizátorství

17. 10. 2013 Práce s ohroženými rodinami, konferenci spoluorganizovalo Vzdělávací středisko s Olomouckým krajem

5. 11. 2013 Současné trendy integrační politiky ČR a sociální práce s cizinci – odborné setkání akademické veřejnosti, zástupců organizací i studentů

29. 9. 2014 1. studentská konference CARITAS nesoucí název Příklady úspěšných závěrečných prací

3. Malcolm Payne

4. Šimon Pánek

5. Mons. Jan Graubner

6. Craig Stapleton

7. Petra Procházková

8. Tomáš Sedláček

9. Václav Vaško

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Projekty Leonardo da Vinci a Erasmus

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc získala svůj EUC Charter v roce 2002. Od té doby každoročně realizuje desítky studentských a učitelských mobilit. Od roku 2003 do roku 2007 studovali čeští studenti na Univerzitě aplikovaných věd Turku (Finsko) a naopak finští studenti v Olomouci. Studijní pobyty trvaly semestr, kratší byly výměnné stáže vyučujících.

Spolupráce s organizacemi CARITAS Europa

Projekty EU ovšem nikdy nebyly a nejsou jediným prostředkem mezinárodní spolupráce. Ta byla zahájena téměř současně se vznikem školy. Od samého začátku to byly praxe studentů, výměnné pobyty studentů, studium zahraničních studentů, pořádání odborných vzdělávacích programů pro pracovníky zahraničních sociálních služeb (Ukrajina, Srbsko a Černá Hora) a naopak českých v zahraničí, zejména ve spolupráci CARITAS Würzburg v Benediktushoehe Retzbach.

Velké zásluhy na navázání spolupráce s organizacemi CARITAS Europa má paní Felicitas Filip z Charity Vídeň. Ta přizvala CARITAS ke spolupráci s rakouskou Charitou a zprostředkovala praxe na Ukrajině.

Spolupráce s USA

Studentské stáže, školení zaměstnanců, výměnné pobyty pedagogů a mnoho dalších skvělých zkušeností přinesl podpis Memoranda o porozumění s Owensboro Community and Technical College v říjnu 2011. Oficiální spolupráci s touto školou s podobným zaměřením rozšířil v listopadu 2012 dodatek, kterým byl do realizace aktivit přidán další partner – soukromá katolická univerzita Brescia University. Studenti Charitativní a sociální práce jezdí na zahraniční stáže do státu Kentucky od roku 2012. Zaměstnanci všech spolupracujících subjektů pravidelně absolvují služební pracovní cesty do USA/ČR. Na podzim 2013 hostila CARITAS – VOŠs Olomouc studijní návštěvu z Brescia University, OCTC a Audubon Area Community Services.

Ve školním roce 2014/2015 začala realizace výměnných pobytů pedagogů na délku celého studijního období. První vlašťovkou byl dvouměsíční pobyt Mgr. Daniely Ochmannové na jaře 2014 v Owensboro. Na jaře 2015 přijela do Olomouce vyučující Greta McDonough a uskutečnila se první studijní návštěva několika amerických studentů. Další vyučující, která se vypravila na výměnný pobyt, byla Mgr. Vladislava Závorská. V Owensboro strávila 2 měsíce na jaře 2016.

Aktivity CARITAS – VOŠs Olomouc realizované v rámci zahraniční spolupráce v USA podporuje finančně Olomoucký kraj.

Projekty

Kromě projektů dalšího vzdělávání a mezinárodních mobilit bylo postupně realizováno několik velkých projektů, jejichž smyslem bylo zlepšování fungování školy. V roce 2008 byl úspěšně zakončen dvouletý projekt EU „Partnerstvím ke zvýšení úrovně praktického vzdělávání a lepšímu uplatnění na trhu práce“. Cílem projektu bylo zkvalitnění praktického vzdělávání na CARITAS – VOŠs Olomouc, zkvalitnění spolupráce s partnerskými organizacemi a vytvoření zázemí pro studenty a projektový tým.

Na tento projekt v roce 2009 navázal další, tentokrát s názvem „Kvalita a inovace pro lepší uplatnění absolventů na trhu práce“, trval do prosince 2012 a jeho partnery byly Arcidiecézní charita Olomouc a CMTF UP v Olomouci. Důležitou součástí projektu bylo individuální vzdělávání pedagogů a tutorů a zejména byla posílena spolupráce mezi školou a poskytovateli sociálních služeb jakožto poskytovateli praxe, ale také zaměstnavateli absolventů.

V průběhu tohoto projektu byla škola zařazena do národního projektu Efektivní instituce (EFIN), v jehož rámci společnost Deloitte Advisory s.r.o. v druhé polovině roku 2010 provedla důkladnou procesní analýzu. Jejím cílem bylo zmapování a analýza stávajícího systému řízení zejména podpůrných procesů (řízení, finance, majetek, lidské zdroje a ICT).

V letech 2011–2012 byla CARITAS – VOŠs Olomouc vybrána do projektu Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání (Q-Ram). Cílem projektu bylo zastřešení výstupů terciárního vzdělávání prostřednictvím kvalifikačního rámce kompatibilního s kvalifikačním rámcem v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání.

V letech 2014–2015 se škola aktivně zapojila do projektu TERA – rozvoj spolupráce a výměny zkušeností mezi studenty, pracovníky Univerzity Palackého v Olomouci a institucemi veřejné správy a aplikační sféry. Díky tomuto projektu mohli zaměstnanci CARITAS – VOŠs Olomouc mj. rozvíjet své jazykové kompetence na jazykových stážích, absolvovat odborné stáže v těchto zemích: Nizozemí, Maďarsko a Slovinsko, či těžit pro svou praxi z rozmanitých seminářů.

lidé caritas

Za dvacet let ve škole působilo několik set zaměstnanců. Každý v ní zanechal stopu, více či méně výraznou. Samozřejmě zvláště vyučující a provozní pracovníci, kteří s ní spojili často mnoho let svého života, zanechali stopu nejvýraznější.

Já jsem vždy do každé nové práce nastupovala s elánem a profesionálním západem. A všude mně dříve nebo později došlo, že víc než všechny profesionálně zvládnuté procesy potřebují moji klienti pomoc s hledáním smyslu svého života, s přijetím utrpení, ztrátami atd. Klienti i spolupracovníci potřebují pochopení, přijetí, lásku a úctu. A já též. Pokud nedovolím Bohu, aby vstupoval denně do mého života, tak „jedu na prázdko“.

Leona Martinková, 2004, Charitní a sociální činnost

Vedení školy

Prvním ředitelem školy byl RNDr. Jurik Hájek, kterého po třech měsících vystřídal Ing. Jan Návrat. Na konci prvního studijního roku se ředitelem stal Mgr. Martin Bednář, Ph.D. V roce 1998 nastoupila jako zástupkyně ředitele pro záležitosti ekonomické Ing. Ester Danihelková. Zakladatelka školy PhDr. Marie Jelínková odešla do důchodu v roce 1999 a tehdy ji na pozici zástupkyně pro záležitosti studijní vystřídala Mgr. Petra Chovancová, dále tuto funkci zastával ThLic. Jakub Doležel, Th.D., Mgr. Miroslav Snášel a od roku 2006 Mgr. Jana Synková.

Spirituálové

Velkým požehnáním byli spirituálové školy, kterými otec arcibiskup jmenoval P. Františka Hylmara SJ, P. Rafaela Zdeňka Budila OFMCap., P. Romualda Štěpána Roba OP, P. Pavola Gábora SJ, P. Františka Petříka, P. Bohumíra Vitáska, P. Petra Bulvase a P. Gorazda Františka Krušinu OPraem.

František Petřík

Vždy ochotným, pevným a zároveň laskavým, moudrým, nejen duchovně hlubokým byl P. František Petřík. I po té, co ze zdravotních důvodů přestal vykonávat službu spirituála, mnoho studentů, absolventů i zaměstnanců nadále duchovně doprovázel. Řadu z nich pokřtil, připravil k prvnímu sv. přijímání, k biřmování, oddal, ale zejména hluboce lidsky provázel jejich životem, a to až do 26. 3. 2015, kdy jej Pán povolal do věčného království. Lidé z CARITAS na něho vždy budou vzpomínat s vděčností a poděkováním za jeho stále patrnou pomoc a podporu.

Mgr. Martin Bednář, Ph.D.

SOUČASNÍ INTERNÍ ZAMĚSTNANCI

Bc. Marie Badalová, Mgr. Martin Bednář, Ph.D., Mgr. Eva Bělocká, Pavel Brada, Marta Čedroňová, Ing. Ester Danihelková, ThLic. Jakub Doležel, Th.D., Mgr. Hedvika Dudová, Lenka Gaaman, MA, Věra Habancová, Kateřina Horáková, Andrea Houdková, Mgr. Petra Chovancová, Mgr. Jaromír Chovanec, Eva Kocůrková, Mgr. Eliška Kopřivová, Drahoslava Kouřilová, PhDr. Eva Kubíčková, Mgr. Tereza Malochová, Mgr. Daniela Ochmannová, Mgr. Miroslava Petřeková, Mgr. Ing. Jan Říkovský, Mgr. Tomáš Svozil, Mgr. Jana Synková, Ivo Šálek, Mgr. Miloslava Šotolová, Mgr. Šárka Štefková, Mgr. Hana Štěpánková, Mgr. Lenka Tkadlčíková, Mgr. Dagmar Uhlířová, PhDr. Jan Vančura, Ph.D., Jarmila Vážanská, Mgr. Vlastimil Vohánka, Ph.D. Mgr. Tomáš Waloszek, Bc. Věra Zápražná,

BÝVALÍ INTERNÍ ZAMĚSTNANCI

Mgr. Lucie Benešová, Mgr. Jiří Borik, Romana Bradová, Lenka Brodecká, Mgr. Eva Dohnalová, Alena Fadgyasová, Zita Gillová, RNDr. Jurik Hájek, Dana Hájková, Mgr. Kamil Harvánek, Ph.D., Jaroslava Hlavatá, Monika Hýblová, roz. Tesařová, Mgr. Lenka Chrenščová, Petra Chromková, Anna Ištoková, Ludmila Jančíková, PhDr. Marie Jelínková, Mgr. František Jemelka, Ludmila Klasková, PhDr. Ivana Knausová, Ph.D., Zuzana Smékalová, roz. Kratinová, Zdeněk Kříž, Mgr. Iva Linhartová, Ladislava Livingstone, Petra Malinová, Mgr. Vít Maryška, Mgr. Eva Juříčková, Zdeňka Melichárková, Renata Melichárková, Mgr. Jan Mochťák, Alena Müllerová, Eva Nakládalová, Ing. Jan Návrat, PhDr. Mirka Nečasová, Ph.D., Věra Nováková, Libuše Obšnajdrová, Mgr. Dita Palaščáková, Mgr. Jana Paloušková, ThLic. Jaroslav Pastuszak, Th.D., PhDr. Denisa Patuszaková, Ph.D., PhDr. Alexandra Pešatová, PhDr. Eva Poláchová, Mgr. Ing. Květoslava Princová, Ph.D., Alice Procházková, Mgr. Martina Puškášová, Květuše Rábová, Mgr. Zuzana Raková, roz. Studničková, Petra Riedlová, Mgr. Martina Samuhelová, Mgr. Ladislav Selepko, Ing. Alexandra Sívková, Mgr. Miroslav Snášel, Mgr. Šárka Šaňáková, Mgr. Drahomír Ševčík, Petr Šimčísko, Mgr. Dagmar Tobiášová, Mgr. Monika Ulrichová, Ph.D., Milada Umlaufová, Mgr. Magdaléna Vaulčíaková, Mgr. Pavlína Valouchová, Ph.D., Mgr. Veronika Vybíhalová, Mgr. Martin Vylíčil, Hana Würzlerová, Mgr. Leoš Zatloukal, Ph.D., Mgr. Vladislava Závrská, Mgr. Agnieszka Zogata Kusz, Ph.D., Mgr. Štěpán Žáček, Zora Ženožičková

ABSOLVENTI

Charitní a sociální péče – denní forma, 1996–1999

3. A Lucie Brožová, Veronika Burianová, Veronika Filipová, Magdalena Hloučová, Hana Holešínská, Ludmila Chadimová, Hana Pacholíková, Jaroslava Pazourková, Petra Rauscherová, Andrea Rybářová, Barbora Vojvodíková, Marie Zemanová, Miroslava Žváčková

3. B Miroslava Bartošová, Petra Boková, Jindra Kapounová, Cecilie Militká, Zdenka Nezbedová, Marie Nováková, Vladimíra Novotná, Hana Rechtořiková, Kateřina Sedlářová, Anežka Sendlarová, Tereza Ševčíková, Eva Šídlová, Jana Žampachová

Charitní a sociální péče – denní forma, 1997–2000

3. A Soňa Andrésová, Eva Balcarová, Magdaléna Benešíková, Beáta Blažeková, Olexandra Březovská, Hana Dočkalová, Lydie Francová, Volodymyr Gavrylyuk, Kristýna Grulichová, Monika Hasalíková, Lucie Hlostová, Kateřina Hodysová, Petra Jati, Daniela Jersáková, Jana Koberová, Oldřiška Kristenová, Pavlína Kuzníková, Urszula Waclawková

3. B Alena Hofmanová, Markéta Horváthová, Šárka Křivá, Marie Mikysková, Lenka Miličková, Ivana Nováková, Tereza Novotná, Kristina Ondrušíková, Vendula Ošťádalová, Jana Pecháčková, Helena Polanská, Alena Prokešová, Pavla Skývová, Miloslava Struhárová, Jana Šafránková, Veronika Šanovcová, Sylva Večeřová, Eva Viktorjeníková, Jana Wolfová, Petr Žalud

Charitní a sociální péče – dálková forma, 1996–2000

DS 3A Petra Böhmová, Zuzana Brochová, Vendula Ettlerová, Jana Grohmannová, Miroslava Koutská, Hana Matyášová, Jarmila Pachtová, Jaroslav Procházka

DS 3B Jana Dvořáková, Marie Horehledová, Helena Magulová, Petr Prejda, Jan Šlapka, Milena Tomášková, Monika Trávníčková, Soňa Vysoudilová, Věra Zedníková, Jan Zuchnický

Charitní a sociální činnost – denní forma, 1998–2001

3. A Gabriela Benešová, Hana Burdová, Michaela Cápková, Martina Hlaváčková, Martina Holčáková, Ondřej Horáček, Martina Jurášková, Kateřina Kalčáková, Jana Příkazská, Miroslav Stebel, Zuzana Studená, Petra Vašková, Olesya Zhupnyk

3. B Blanka Gajová, Jana Janůjová, Monika Martinková, Andrea Matoušková, Urszula Michalíková, Eva Ondráčková, Lucie Papežíková, Petra Pšenícová, Lenka Ronzová, Leona Roubalíková, Jarmila Rykaluková, Jitka Sekaninová, Kateřina Svozilová, Martina Turečková, Kseniya Uholyeva, Barbora Vítková, Radim Vodička, Leoš Zatloukal, Jana Zemanová, Lucie Zlámalová

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 1997–2001

DS 3A Martina Burianová, Eva Dominiková, Věra Hloušková, Jaromír Petráš, Milena Tománková, Iva Velyhorská

DS 3B Naděžda Gilarová, Ludmila Gottwaldová, Jana Hořelková, Zdeňka Kozáková, Milada Krupicová, Dita Kukanová, Dominika Marková, Petr Prinz, Alena Sabáčková, Petr Skála, Pavla Zahradková, Hynek Závorka

Charitní a sociální činnost – denní forma, 1999–2002

3. A Kateřina Bémová, Hana Bláhová, Jana Březinová, Eva Burgetová, Lucie Černíčková, Lucie Demeterová,

Jana Dobešová, Kateřina Dobrozemská, Markéta Fišerová, Ivana Herzogová, Klára Klimecká, Veronika Kotonská, Petra Kovaříková, Monika Krahulcová, Vendula Láníčková, Ondřej Maděra, Marie Macháčková, Martina Matochová, Eliška Michalíková, Andrea Paterová

3. B Anna Bartlová, Martina Gazdíková, Dobromila Jiříčková, Renata Paarová, Jana Plachá, Veronika Pospíšilová, Ivana Přečková, Kateřina Rybová, Irena Sedláčková, Jitka Schovajsová, Martina Směšná, Lenka Sojákova, Petr Surovka, Eva Tkadlecová, Vendula Trzosová, Marie Třasoňová, Lenka Vaňková, Anna Zelinková, Helena Žáčková

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 1998–2002

DS 3A Zdeňka Hrubá, Marta Karpelová

DS 3B Michaela Martáková, Jolana Orlíková, Miloslav Pípa, Kateřina Pivoňková, Simona Techetová, Zdeňka Valčíková, Iveta Vlčková, Libuše Zemánková

Charitní a sociální činnost – denní forma, 2000–2003

3. A Hana Caletková, Michaela Cardová, Radmila Čečatková, Irena Divínová, Miroslava Dohnalová, Alžběta Havlová, Petra Ingrová, Markéta Juráčková, Lenka Kociánová, Jana Konečná, Drahomíra Krejčová, Blanka Kubínková, Martina Kubisová, Veronika Němčáková, Květa Rusňáková, Olga Sedláčková, Marie Škúrková, Helena Tvarůžková, Kamila Zemánková

3. B Marcela Hornová, Jaroslav Jordan, Ivana Lasovská, Tereza Matuszková, Hana Mikešová, Alena Řezníčková, Zuzana Samcová, Jana Skalská, Radka Šuťáková, Kateřina Vamberová, Michaela Vávrová, Iveta Volfová, Jana Voltnerová, Pavlína Wothová, Lenka Zahumenská, Klára Zajícová, Monika Zurková

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 1999–2003

DS 3A Jana Bubová, Jaromír Hanzlík, Daniela Jarnotová, Lenka Judová, Pavla Julinová, Pavel Kušník, Veronika Rychtová

DS 3B Aura Kučerová, Olga Lerchová, Iva Peciarová, Jana Rozehnalová, Emanuela Russitzki, Tereza Siglová, Karel Tajovský, Daniela Urbášková

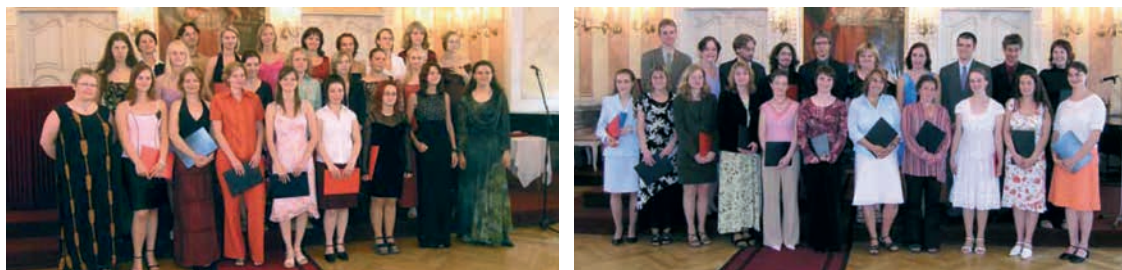
Charitní a sociální činnost – denní forma, 2001–2004

3. A Jakub Barčík, Marie Bělohávková, Iva Bilíková, Jarmila Černá, Štěpánka Čunátová, Petra Damborská, Jan Doležal, Veronika Dryjová, Jana Fichnová, Jana Havlíková, Markéta Holková, Tereza Horodyská, Dagmar Hynštová, Eva Jiříkovičová, Magdalena Klásková, Hana Kohutová, Kateřina Korbelová, Pavlína Křůmalová, Jana Kučerová, Martina Ležáková, Pavla Losenická, Petra Losíková, Radka Malošková, Jakub Pešata

3. B Anita Bočková, Jana Čuková, Monika Dobrovodská, Bohumila Dostálová, Martina Illeová, Lucie Jiráčková, Helena Juřenová, Tomáš Kocman, Barbora Kocmanová, Lenka Kubíčková, Věra Martinková, Lucie Mayerová, Michaela Novotná, Helena Olšovská, Johana Ondrášová, Jana Petříková, Andrea Pulcová, Růžena Roušarová, Jakub Škoda, Michaela Šourková, Pavla Šrámková, Irena Švojtová, Lenka Tomiczková, Kateřina Zouharová, Daniel Žakovský

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 2000–2004

DS 3A Zdeňka Bartošová, Simona Čechová, Kateřina Gogolová, Andrea Gruberová, Jana Ivančíková, Petra Jalová, Veronika Kloučková, Lenka Moravcová

DS 3B Jitka Obrová, Barbora Pírková, Eva Pospíšilová, Kateřina Ryšková, Marie Tvrďá, Veronika Zehnalová

Charitní a sociální činnost – denní forma, 2002–2005

3. A Marcela Balcarová, Kateřina Bálková, Andrea Běhálková, Robin Brzobohatý, Jana Dudková, Kristýna Fiurášková, Petra Gogolínová, Markéta Greplová, Václav Hejč, Gabriela Hlostová, Helena Chvátalová, Tomáš Jedelský, Nikola Kouřilová, Petr Míchal, Barbora Zlámalíková

3. B Markéta Dudková, Veronika Kakrdová, Nikol Kunstová, Daniela Mikušková, Tomáš Musil, Radka Paláriková, Radim Sléha, Daniela Smyčková, Zuzana Svobodová, Julia Syzrantseva, Martina Šmídová, Barbora Šváčková, Lukáš Tomeš, Jitka Vaňousová, Petra Volenová

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 2001–2005

DS 3A Daniela Ballová, Jana Bárová, Věra Berková, Barbora Cvičková, Kateřina Klimešová, Pavlína Košárková, Adéla Kotásková, Pavlína Nowaková, Martin Pěcha

DS 3B Irena Dočkalová, Dagmar Hodulová, Tomáš Laz, Daniela Pernická, Ludmila Prokešová, Lenka Prosecká, Anna Valachová, Hana Vladíková-Neugebauerová

Charitní a sociální činnost – denní forma, 2003–2006

3. A Marie Badalová, Dita Bartíková, Veronika Čtvrtlíková, Marie Grycová, Marie Habrnálová, Pavlína Hálová, Lenka Honzářková, Čestmír Horký, Helena Hradílková, Hana Hučíková, Gabriela Jurášová, Aneta Jurčáková, Olga Konšelová, Pavla Kopkanová, Veronika Kordíková, Barbora Kovářiková, Gabriela Kozárková, Alena Kráčmarová, Petra Mikulášková

3. B Vít Goryl, Jitka Hanáková, Radka Hloušková, Tereza Marková, Helena Matonohová, Martina Mikolajková, Jana Mlčochová, Petr Müller, Marcela Nosálová, Denisa Novotná, Eva Prchalová, Martina Prchalová, Zuzana Příleská, Tereza Skoupilová, Hana Studeníková, Lenka Šebelová, Iveta Vaňhová, Jana Vargová, Veronika Vymazalová, Marian Zedník, Markéta Znojilová, Kateřina Židková

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 2002–2006

DS 3A Martin Bílek, Tomáš Bracek, Miroslav Hlaváč, Dana Hňoupková, Ing. Vladimír Jindra, Zuzana Knopfová, Ing. Zdenka Kumstýřová, Ing. Magda Rajndlová, Alena Vašáková

DS 3B Dita Krtičková, Radek Kubiček, Lucie Šumberová, Mgr. Petra Trefilová, Jaroslava Vanišová, Miloslav Žanta

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2003–2006

3. C Zuzana Helmová, Martina Kabátníková, Veronika Kollárová, Jana Kopunczová, Michal Láš, Jakub Lívanský, Milena Mahdákova, Pavlína Pelíšková, Barbora Pešatová, Marie Pospíšilová

Charitní a sociální činnost – denní forma, 2004–2007

3. A Kateřina Adámková, Martina Baranová, Lucie Černochová, Tereza Dlouhá, Blanka Doleželová, Tereza Dušková, Jana Foltýnková, Veronika Foltýnková, Lenka Grygová, Helena Hanáková, Lenka Hřebačková, Marta Chvátalová, Lucie Kolísková, Veronika Koudelová, Petra Kozubíková

3. B Veronika Davidová, Jana Ověččíková, Vendula Pešková, Michaela Petrů, Michaela Rešková, Veronika Řehková, Michaela Smetanová, Olga Trefilová, Petr Tvarůžek, Jana Týlšarová, Lucie Zemčáková

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 2003–2007

DS 3A Helena Bijová, Zuzana Cibulková, Lukáš Doleček, Markéta Dřímálová, Lenka Dvořáčková, Monika Hanušová, Miroslava Hoduláková, Petra Höpperová, Ludmila Krátká, Jitka Laudová, Zlatuše Lušovská, Marcela Nováková, Kamila Šišková

DS 3B Klára Franková, Petra Hálková, Petra Janáčová, Jakub Olejníček, Dana Popelková, Miroslav Prchal, Andrea Radomská, Hana Skálová, Soňa Štromajerová, Roman Tuček, Kateřina Vařečková, Jana Vyleťalová

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2004–2007

3. C Alžběta Bártová, Lenka Fantová, Vojtěch Hönig, Natálie Kadulová, Eva Krutílková, Lucie Macková, Veronika Marcinková, Petr Schmied, Blanka Smitková, Pavla Šedlbauerová, Vendula Vaňková, Martin Vylíčil

Charitní a sociální činnost – denní forma, 2005–2008

3. A Ivana Antoňů, Kateřina Bradová, Michaela Celtová, Barbora Cieluchová, Markéta Folwarczná, Tereza Fruhwirtová, Kristýna Gilarová, Alžběta Gottwaldová, Kristýna Havelková, Lenka Husičková, Eliška Chudobová, Marie Janečková, Petra Jeřábková, Petr Kadlec, Karolína Kosová, Iveta Kráčmarová, Jana Krejčíková, Pavlína Kučerová, Marie Palasová, Renata Tuťálková, Karolína Václavková

3. B Stanislava Holovčáková, Iveta Macková, Zuzana Mazáčová, Michal Ministr, Terezie Nogolová, Michaela Partlová, Renáta Polohová, Ilona Řádková, Žaneta Stašíková, Alžběta Suchánková, Tomáš Šenovský, Zlata Tesařová, Lenka Tomčalová, Václav Václavek

Charitní a sociální činnost - dálková forma, 2004 - 2008

DS 3A Pavlína Bártková, Jana Berčíková, Dagmar Bystroňová, Milena Čiklová, Romana Dobšová, Václav Dočkal, Anna Grúzová, Ivana Janíčková, Michaela Krupová, Jana Macková, Jana Macháčková, Renáta Motyková, Marcela Nogová, Zdeňka Plocová, Iva Prejzková, Eva Žáková

DS 3B Milena Čančíková, Hana Heryánová, Marie Jochymková, Maria Kufová, Kateřina Kydalová, Marie Marečková, Dana Mrtvá, Zdeňka Pavlíková, Ludmila Podzemná, Eva Pokorná, Jan Třínecký, Zora Vítková, Olga Vorojtsova

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2005–2008

3. C Michaela Adamcová, Zuzana Bocková, Eliška Gerthnerová, Pavlína Henčlová, Marek Kroupa, Veronika Mechová, Monika Nováková, Tereza Podroužková, Tereza Saková

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2006–2009

3. A Lukáš Bednařík, Lucie Bradnová, Anežka Domanská, Marcela Erbenová, Pavlína Fojtíková, Štěpánka Fojtíková, Kateřina Frömllová, Barbora Hoňková, Tomáš Jireček, Eva Koblihová, Anna Kolajová, Adéla Kramná, Hana Křupalová, Barbora Kubáčková, Lenka Kulhánková

3. B Milan Jančo, Ivana Köhlerová, Barbora Mikulová, Petra Mlčková, Aneta Molnárová, Jan Pařenica, Tereza Pokorná, Markéta Psotová Sáblová, Filip Rogošan, Pavla Sedláčková, Markéta Studená, Karla Špičáková, Martina Tlustá, Michaela Tomanová, Pavla Vacková, Kateřina Vaculíková, Anna Valušková, Veronika Wiedermannová

Charitní a sociální činnost – dálková forma, 2005–2009

DS 3A Martina Babulíková, Eva Bernardová, Věra Cábová, Marie Dobošová, Jitka Dobrovítová, Andrea Faltysová, Hana Grygarčíková, Jitka Husárková, Bronislava Husovská, Eva Illová, Adriana Ingrová, Jana Knirschová, Dana Kochaníčková, Jitka Kratochvílová, Anna Lazecká, Hana Růžičková, Michaela Slivová

DS 3B Monika Kovářová, Petra Morcinková, Halina Pientoková, Markéta Pučánová, Kristýna Spěvková, Eduard Strzelec, Jana Šnajdarová, Petra Uhlíková, Rostislav Vavrečka, Vladimíra Viktorinová, Lenka Vydrželová

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2006–2009

DS 3A Lenka Bednaříková, Miroslav Cejpek, Vojtěch Curylo, Dagmar Dančevská, Miriam Davidová, Pavla Glogarová, Martina Grbavčíková, Eliška Horňáková, Marta Kadlecová, Margita Knapová, Romana Kocianová, Pavlína Kolářiková, Ludmila Končítiková, Mária Míčková, Martin Pražák, Olga Subjaková

DS 3B Adéla Fleischhansová, Jolana Goluchová, Jana Oravová, Andrea Pácalová, Vladimíra Pavlíková, Jana Podzemná, Magdalena Pospíšilová, Jarmila Smékalová, Marcela Staňková, Radka Stybalová, Vladimíra Svobodníková, Milan Svojanovský, Naděžda Škrabalová, Aneta Tkadlecová, Dana Tomanová, Aneta Vykopalová, Jana Zavadilová

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2006–2009

3. C Vlasta Badinová, Eva Bělocká, Lenka Blahová, Denisa Braunerová, Kateřina Hubálková, Veronika Huvarová, Kateřina Jančová, Anna Juráčková, Jiří Klimeš, Irena Klimková, Kristina Porubová, Jakub Řeháček, Kateřina Sikorová, Michala Volková, Jana Vondráčková

Charitativní a sociální práce - denní forma, 2007 - 2010

3. A Martina Čížová, Kateřina Fejfarová, Adéla Ocelková, Lenka Pátíková, Lenka Starečková, Jaroslava Stoklasová, Věra Šmolďová, Alena Traxlerová, Hana Vacková, Lenka Velebová, Tomáš Žižkovský

3. B Zuzana Bakalová, Pavlína Dokoupilová, Bohumila Gudzenko, Oleg Gudzenko, Kristýna Knapová, Petra Kubíková, Tereza Lamešová, Klára Myšáková, Zuzana Ondrušková, Barbora Oravčíková, Kateřina Prokopová, Jan Řezníček

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2007–2010

DS 3A Anežka Dvořáková, Terezie Fojtíková, Pavlína Gedušová, Dagmar Havlíková, Radana Terezie Hlisnikovská, Lucie Kašpárková, Dagmar Klučková, Petra Kopecká, Kateřina Krhánková, Monika Krylová, Kamila Kubějová, Stanislav Mrózek, Sylva Pokorná, Renata Stejskalová, Rostislav Struminský, Jana Šuranská, Jana Urbanová, Jaromíra Velikovská, Jana Vilišová, Milena Vyhliďalová, Alena Zondlákova, Vladimíra Zvonková

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2007–2010

3. C Hana Beránková, Jana Brnáková, Klára Kadavá, Tereza Kadavá, Petra Kadlecová, Lenka Kosejková, Jana Kowalová, Vladimíra Kuchaříková, Iva Linhartová, Radka Nešporová, Zuzana Orságová, Jan Pospíšilík, Jitka Roubalová, Alena Sgundová, Lucie Švastová, Věra Urbanová, Martina Vávrová

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2008–2011

3. A Marek Adámek, Petra Elisová, Anna Husáková, Michaela Jamborová, Denisa Kaňoková, Jaroslava Kezníková, Renata Maroszová, Markéta Míčková, Tereza Michutová, Pavlína Oulehlová, Petra Pavlíčková, Roman Porč, Renata Pytlíčková, Kamila Slezáková, Pavel Souček

3.B Michaela Bláhová, Klára Cmajdálková, Larysa Cypeňo, Libuše Dohnalová, Eliška Dvorská, Teresa Gorylová, Michal Klos, Barbora Mlýnková, Martina Nedělníková, Eliška Ryšavá, Marcel Skýba, Kateřina Špundová, Martina Venzhöferová, Daniela Zajícová, Lenka Zouharová

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2008–2011

DS 3A Tereza Dufková, Libuše Dvořáková, Karin Fujčíková, Michaela Gajdošová, Marie Horká, Zita Kočí, Daniela Konvičná, Jana Kovářová, Radka Kutáčová, Kristýna Michálková, Blanka Prokopová, Monika Saligerová, Dagmar Sližová, Zdeněk Staněk

DS 3B Jana Horníčková, Lenka Joňenková, Jana Jurásková, Štěpánka Kollertová, Marta Menšíková, Iveta Minářová, Helena Pospíšilová, Pavlína Skopalová, Jitka Vranková, Yvona Wrožynová, Dana Zawadová, Dana Zedníčková

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2008–2011

3. C Petra Benčáková, Monika Celundová, Jana Čermáková, Barbora Hamanová, Martina Horníčková, Lucie Humlíčková, Michaela Joniaková, Alžběta Pečeňová, Markéta Stodolová, Martina Tomanová, Vladimír Učeň, Ludmila Vacková, Martina Voháňková

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2009–2012

3. A Monika Bednářová, Marie Bejdáková, Zdeněk Frýba, Tereza Gwizdžová, Eva Hlaváčková, Beata Hrdličková, Jana Jeklová, Tereza Knapová, Kamila Koucká, Adéla Krajíčková, Veronika Mrázová, Andrea Palmová, Eva Psutková, Lenka Richterová, Petra Žáková, Markéta Žondrová

3.B Lucie Antalová, Hana Bednářová, Tereza Čechová, Erika Čuříková, Veronika Hénková, Petra Janíková, Marie Janoušková, Marcela Kovářová, Vojtěch Krystek, Jitka Laštůvková, Ivana Moravcová, Tereza Navrátilová, Lucie Šauerová

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2009–2012

DS 3A Markéta Božovská, Martina Esterková, Ema Homolová, Jaroslava Kocurková, Zdeňka Krejčířová, Iva Křenková, Dana Lavičková, Eva Michalčáková, Kateřina Trusíková

DS 3B Marie Mikulášková, Zdenka Mitrengová, Jitka Nádvoříková, Barbora Oravová, Jarmila Pomikálková, Marta Svitáková, Petr Šeda, Veronika Škopová, Jana Špačinská, Dagmar Štanclová, Pavla Švecová, Libor Žák

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2009–2012

3. C Zdeňka Burešová, Barbora Černošková, Romana Garguláková, Ludmila Heriánová, Marie Jenišová, Lucie Kocourková, Jana Kuželová, Lenka Linhartová, Marie Mazáková, Sára Mikolášková, Iva Musilová, Markéta Nešporová, Markéta Pavlíková

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2010–2013

3. A Eliška Grbavčicová, Vendula Hajznerová, Markéta Hošková, Markéta Hračová, Jan Chmelař, Vanda Lazecká, Lenka Nejezchlebová, Magdaléna Pišlová, Nela Szturcová

3. B Jitka Frayová, Kateřina Hájková, Terezie Káňová, Petra Klevetová, Marie Klimková, Lucie Kolaříková, Tereza Koukolová, Veronika Richterová, Tereza Svobodová, Kateřina Šilberská, Martina Šnejdrlová, Jana Šotolová, Barbora Šverdíková, Veronika Tobolová, Anita Uždilová, Markéta Veverková, Michala Zaprianová

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2010–2013

DS 3A Kateřina Gavendová, Tomasz Gierczuszkiewicz, Pavla Golasowská, Gabriela Gorčáková, Martina Hanusová, Jana Hasalíková, Kristina Lenka Hřebíková, Blanka Jurdičová, Martina Komárková, Eva Kubečková, Veronika Zmrzlíková

DS 3B Michaela Knotová, Aneta Kuriálová, František Lakomý, Vladimír Němec, Marta Páleníková, Vladimíra Pažitná, Martina Pluskalová, Markéta Sedláčková, Věra Sedláčková, Lenka Sedláková, Pavla Skácelová, Veronika Sommerová, Lenka Šilarová, Michaela Wawreczková, Lydie Wiselková

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2010–2013

3. C Andrea Blažková, Anna Frühbauerová, Monika Honzíková, Alžběta Kosová, Vendula Kösslerová, Marcela Krejčí, Adéla Manišová, Jan Marvan, Šimon Mynář, Štěpánka Neničková, Michal Sirka, Karolína Slovíková, Klára Večeřová

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2011–2014

3. A Tereza Altmannová, Veronika Čmielová, Kamila Dřtilová, Věra Fialová, Kristýna Fuchsová, Miroslava Kopecká, Anežka Schindlerová, Šárka Skoumalová, Lenka Slováčková, Helena Solařová, Michaela Šaplachtová, Nikola Široká, Aneta Švubová, Markéta Tvrďá, Tereza Ulbrichová, Věra Vláčilová, Petra Zálešáková, Petra Zoubková

3. B Romana Hlavatá, Kristýna Horáčková, Petra Hrušková, Michaela Hutníková, Veronika Chroboczková, Iveta Janovská, Veronika Knichalová, Daniela Kozáková, Pavlína Kučerová, Marie Kudláčková, Eva Kudlová, Marta Líkařová, Eliška Marčíková, Milan Martinec, Žaneta Minxová, Markéta Neplechová, Eva Ohnsková, Petra Omastová, Sabina Simantkeová, Jana Štefková

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2011–2014

DS 3A Ivana Andryšková, Marcela Blažková, Jana Boštíková, Markéta Cetlová, Gabriela Čandová, Kateřina Frieberová, Miroslava Havlíková, Pavlína Chlupová, Iva Krajčíková, Alena Krejčí, Lenka Kuncová, Milada Lázníčková, Lada Usnulová

DS 3B Kateřina Lisová, Petr Nosálek, Naděžda Páleníková, Marieke Petřeková, Martina Rybaříková, Jana Sakánková, Kateřina Slavíková, Lucie Stehlíková, Věra Zapletalová

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2011–2014

3. C Klára Bětíková, Jan Buka, Jaromír Fic, Tereza Formanová, Kateřina Humlíčková, Lucie Chladová, Monika Jurníková, Radka Kachramanová, Ludmila Matúšová, Eva Michálková, Marie Suhomelová, Marie Šmídová, Ludmila Šujanová, Vojtěch Vodseďálek

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2012–2015

3. A Klára Bartošová, Andrea Beňáková, Barbora Březíková, Lucie Bublanová, Kateřina Čermáková, Eliška Foltýnová, Adéla Gálová, Veronika Gurková, Iveta Heclová, Marie Kopecká, Miloslava Mazáková, Nela Spurná, Marie Šimůnková, Michaela Štenclová

3. B Simona Janovská, Denisa Kreuzziegerová, Iveta Kubalíková, Michal Kučera, Markéta Lokočová, Lucie Lužná, Tereza Macháčková, Barbora Marinčová, Kateřina Mašová, Petra Mócová, Petra Polzerová, Zorjana Pryjmak, Adéla Robková, Sandra Skalková, Martina Šerá, Martina Škývarová, Iveta Výrostová

Charitativní a sociální práce – dálková forma, 2012–2015

DS 3A Ivana Benešová, Markéta Beran Gecová, Andrea Hasala, Martina Hölblingová, Jana Hořínová, Radka Chemčuková, Regina Kirkingová, Milana Kretschmerová, Hana Krůpová, Pavel Lahoda, Alexandra Machová

DS 3B Jitka Němcová, Alena Netuková, Naděžda Novotná, Helena Plecháčková, Johana Plesníková, Marie Polepilová, Šárka Prokopová, Ivana Rálišová, Marie Schreierová, Klára Šimová, Jana Šumpíková, Renata Vidrasová

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2012–2015

3. C Klára Aljancíková, Monika Bartíková, Vít Beran, Jana Berková, Barbora Černochová, Alžběta Faltová, Eliška Genčurová, Aneta Girčáková, Veronika Holubová, Jiří Ivanov, Kateřina Kamenická, Michaela Kroulíková, Iveta Nevludová, Kateřina Pijáčková, Kristýna Poláková, Veronika Skalická, Václav Skalický, Veronika Swiderová, Iřadek Šproch, Klára Valová, Lenka Vráblíková, Vendula Zapletalová

Charitativní a sociální práce – denní forma, 2013–2016

3. A Denisa Garecová, Karolína Chýlková, Aneta Jordová, Kateřina Kupková, Barbora Macurová, Jana Molková, Martina Nevřalová, Kristýna Pavlíčková, Pavlína Rýznarová, Alžběta Šütöová, Jana Větříšková

3. B Martina Bakalíková, Markéta Fryštická, Petra Jelenová, Jana Ostřanská, Karolína Píchová, Marie Ryšavá, Adéla Staňková, Denisa Šimková, Marie Tkáčová, Lenka Topičová, Helena Večeřová, Magda Walach, Veronika Wilczková, Eva Zdráhalová, Vladimír Zdražil

Charitativní a sociální práce – kombinovaná forma, 2013–2016

K 3A Ivana Baková, Eva Fürstová, Hana Kolářová, Renáta Königová, Miroslav Krajcigr, Ivana Menšíková, Katarína Šenkeříková, Petra Švancarová

K 3B Rastislav Ostrž, Martina Sahajová, Vlasta Slováčková, Lenka Spáčilová, Stanislav Větrovský, Alena Vyskočilová

Sociální a humanitární práce – denní forma, 2013–2016

3. C Barbora Havranová, Michaela Hoblíková, Martina Igazová, Eliška Juříčková, Adéla Malíková, Zuzana Procházková, Anna Sokolová, Lucie Spěvákova, Eliška Šertlerová, Anna Žamberová, Barbora Žůrková

ABSOLVENTI ŽIJÍ CARITAS

Jak CARITAS ovlivnila můj život...

Mé tehdejší přihlášky na vysokou školu zahrnovaly obory jako psychologie, učitelství, sport, chemie... O žádné CARITAS jsem neslyšel. Když se mi na mé vybrané školy nepodařilo dostat, „náhodou“ jsem narazil na CARITAS – Vyšší odbornou školu sociální Olomouc, která nabízela přihlášky v pozdějších termínech, než všechny ostatní VŠ. Nijak zvlášť se mi nechtělo, přesto jsem to zkusil. Ta volba mi změnila život. Byl jsem přijat. Netušil jsem tehdy, jaké bohatství do života mi škola přinese a jak se díky ní změni i má životní cesta...

CARITAS se nedá nazvat jen studiem. Jde o mnohem víc. O životní nasměrování. Plno začínajících studentů na vysokých školách má touhu měnit věci. Někteří chtějí měnit svět, a pár z nich dokonce i sebe samé. Na CARITAS mají možnost. Poslání školy vede každého studenta k proměně začínající především u sebe sama, v pohledu na lidi kolem sebe, v pohledu na celý svět. Zde nezůstává člověk netečný tváří v tvář sociálním a jiným problémům. Student na CARITAS cítí zodpovědnost, kterou má každý vůči sobě i druhým. A předně, díky CARITAS si uvědomuji hodnotu každého člověka i na nejvzdálenějším okraji dnešní společnosti.

CARITAS mi dala příležitost k mnoha různorodým praxím. Mohl jsem si vyzkoušet práci s rozdílnými skupinami, a každá praxe tak byla zcela originální. Díky tomu

Studium na CARITAS ve mně vypěstovalo větší citlivost a vnímavost k potřebám druhých. Nyní už není má pomoc pouze náhodným a zapáleným snažením, ale vychází z mých vědomostí a přináší výsledky, ze kterých se můžu spolu s klienty těšit. CARITAS mě naučila vidět a podporovat důstojnost člověka v životních situacích, kdy jsou k ní jiní lidé slepí.

Markéta Neplechová, 2014, Charitativní a sociální práce

jsem si ověřoval citlivost svého srdce k problémům a bolestem druhých. Pozoroval jsem v sobě touhu pomáhat lidem tyto těžkosti zvládat a překonávat. Různorodost nakonec ukazovala na jeden podstatný jednotící prvek celé společnosti – společné lidství. Právo na důstojný život každého člověka. Jsem vděčný, že mi CARITAS otevřela oči a ukázala mi, jak „vidět kolem sebe“.

CARITAS mě naučila neteoretizovat o lásce, ale skutečně prakticky ji žít a prokazovat bližním. Naučila mě nehledět na nějaké uznání, ale vidět mnohem větší odměnu v očích druhých lidí, kterým pomáháme.

Slyšíme-li dnes často nadávání na dobu, v níž žijeme, na lidi a způsob života, pak jsem šťastný, že mohu říci beze slov, skrze službu lásky, že měním sebe, a tím prostředí kolem sebe. Snad k lepšímu. Snažím se žít CARITAS.

Tomáš Žižkovský, absolvent Charitativní a sociální práce 2010

Vzpomněla jsem si na přednášku ze základů teologie, během které jsme s vyučujícím mluvili o různých významech slova CARITAS – LÁSKA. Objevila jsem tam totiž jednu pro mě do té doby neznámou dimenzi jinak důvěrně známého slova. Láska je cit, ale také rozhodnutí. Nemohu lásku neustále cítit, ale mohu se pro ni v každém okamžiku svobodně rozhodnout. Mohu se rozhodnout milovat své povolání, své blízké i sebe. Díky tomu získaly moje občasně pocívané naštvaní a bezradnosti nový, hlubší smysl. Teď už vím, že nerozhodují o tom, jaká bude moje cesta. O tom rozhoduji jen já sama. CARITAS mi dala sílu vědomě se rozhodnout pro lásku k bližním a znalosti a schopnosti, které, jak doufám, mi pomáhají šířit tuto lásku každý den o kousek dál.

Pavčina Oulehlová, 2011, Charitativní a sociální práce

Tisíceré díky za to, že jsem mohla být součástí něčeho tak opravdového

Už byl čas odevzdat přihlášky na vysokou školu. Jenže co? Fotografka, učitelka v mateřské školce nebo něco jiného? Moje zájmy byly vždy velmi roztržité. Sedím před počítačem a přemýšlím. Zrovna se koukám na Cyrilometodějskou teologickou fakultu na portálu olomoucké univerzity a přichází moje sestra. „Evi, já jsem si vždycky přála být jeptiškou,“ říkám v žertu a ona odpovídá: „Tak buď.“ Posilněná Evinou odpovědí a zároveň beznadějí klikám na web fakulty. Ve skutečnosti od toho ale opravdu nic nečekám. A hle! No to jsou mi zajímavé obory! Sociální a humanitární práce. Hmmm.

Den otevřených dveří byl vynikající. Už tam na mě poprvé dýchlo rodinné prostředí. A možnost strávit 30 % studia na praxi, ještě k tomu v zahraničí? No to je pecka! To je ono!

Jenže přijímací zkoušky, kde se mnou byla celá „Hujerovic“ rodina, nebyly zase tolik zdařilé. Písemné otázky pro mě byly těžké a když jsem vycházela, hned ve dveřích jsem našim řkala: „Jedeme domů, tam se určitě nedostanu.“ Opak byl pravdou. Měla jsem nesmírnou radost, když jsem se dozvěděla, že mě přijali.

Tříletý obor jsem studovala 5 let. Po roce studia jsem jela na 2 roky do Anglie, pak se vrátila, jela na praxi do Moldavska a pak ještě studovat do Belgie. Všechny země byly srdcovky. Bylo to skvělé a já si užila jak čas strávený v Olomouci, tak na cestách. Do teď s obrovskou nostalgií a vděkem vzpomínám na lidi, které jsem tam poznala. Humanitáři byli vždycky takoví do větru, hodně jsme všichni cestovali a měli tři tisíce aktivit. A vedení školy společně s učitelským sborem? To byli prostě přátelé. Ano, museli jsme se učit a pro dobré známky mnohdy dřít, ale nikdo na nás nebyl hrubý a vždycky jsme se hodně nasmáli. No a náš pan ředitel? To je muž s velkým M. Takového ředitele bych přála každé škole.

Dnes je to 5 let od promoce a já z let na CARITAS čerpám každým dnem a budu až do konce života. Byl to svět, jaký jsem si vždycky přála. Lidé, kteří jsou k sobě slušní, učitelé, kteří své žáky motivují a mluví s nimi, spolužáci, co se angažují ve věcech,

ze kterých nemají žádný prospěch, jen potěšení. Líbila se mi ta opravdovost, žádné masky, žádná přílišná důležitost, ale zároveň vysoká úroveň. Čest, poctivost, aktivita, pomoc, laskavost a mezi tím vším taky smích. Hodně smíchu. Když se vracím zpět do Olomouce, často si své cesty plánuji tak, abych se alespoň mihla kolem školy a zažila si znovu tu nostalgii.

Musím se držet, abych tam nevběhla a nezakřičela: „Ahoj, tak jsem zpátky, jak jste se tady měli, co jsem byla pryč?“

Vám patří nesmírné díky za to, co jsem se naučila. Znalosti, ty jsou už z velké části pryč, ale ten rozvoj mé osobnosti už nikdy nezmizí. Moje srdce vždycky poskočí radostí, když vidím články o svých spolužácích, kterým se daří (a že jich je) a nebo si jen vybavím tu tunu vzpomínek, které odtamtud mám. O přátelích ani nemluvě.

Takže děkuji. Vám, Vesmíru či Bohu a taky trochu mé sestře, za to, že ten můj vtípek opětovala.

Michaela Joniaková, absolventka Sociální a humanitární práce 2011

CARITAS mě nejvíce ovlivnila ve vztahu k lidem, kterým má moje práce pomoci. Za stovkami projektových žádostí, rozpočtů, tabulek, pravidel, formulářů, požadavků, indikátorů, strategií, nových trendů a dalších součástí rozvojové spolupráce je snadné ztratit zaměření na to hlavní: na člověka. CARITAS mi pomohla nezapomínat, že prioritou mých pracovních dnů není „realizace projektu“ či „vyčerpání rozpočtu“, ale co nejsmysluplnější podpora lidí v nouzi. Hlavní zaměření mé současné práce – zvyšování kvality rozvojové spolupráce – mi umožňuje hledat stále efektivnější cesty pro pomoc druhým, a to je přesně to, co pro mě „žít CARITAS“ znamená.

Petr Schmied, 2007, Sociální a humanitární práce

CARITAS mne učí každý den

Všeobecně se ví, že řecké „caritas“ chápáno v sociální práci nemá moc společného s okouzlením někým (eros), s prožívanou harmonií a pokojem (filia), s láskou projevovanou pro etnickou, názorovou či rodinnou příslušnost (store). Je to „láska bez důvodu“ nebo také „láska mimo vše“ (agapé). Toto agapé se jako absolventka CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc snažím ve své profesi uskutečňovat. Nepracuji na nijak etablované pozici. Moje povolání sociálního pracovníka mě zavedlo k práci se seniory. A přestože jsem si svou odbornost získanou na škole rozšiřovala mnoha kurzy a školeními, konkrétní životní praxe přináší mnohem víc. Někdy, když je člověk konfrontován se situací, kterou nemůže změnit, je třeba změnit (a to člověk může) svůj postoj k této situaci (kdybych měla parafrázovat W. E. Frankla). Pak žít CARITAS – agapé nabývá zcela nových, nečekaných rozměrů.

Jinak řečeno: žít to, k čemu nás studenty vedla a pro co dala základy naše CARITASka, přináší mnoho krásných prožitků.

Pan Karel přišel do našeho zařízení poměrně „mladý“. Bylo to ještě v době, kdy jsme neměli nastavené standardy ani cílovou skupinu domova. Tímto se Karel, který kvůli své mírné mentální retardaci byl ve svém prostředí často zneužíván kamarády, kteří ho obírali o peníze v hospodě, dostal k nám. Dá se říct, že mu přijetí do domova prospělo, protože se zde mohl zapojit do práce v domově, na hospodářství a nebyl vystaven ohrožení jako dříve. Avšak sklon k alkoholu Karlovi i přes jeho dobrosrdečnou povahu zůstal. A tak se stalo, že při jedné z jeho vycházek do města, kde si koupil jakousi tu štamprli, ho srazilo auto a skončil v nemocnici s pohmožděnými plícemi, játry, tříštivou zlomeninou kyčle, sériovými zlomeninami žeber, lokte a tržnou ranou v koleně. Protože nebyl schopen z důvodu svého nepříznivého zdravotního i psychického stavu vypovídat, byla jsem ustanovena jeho opatrovníkem pro trestní řízení. Zdálo se, že se pan Karel k nám už nevrátí. Ale při jedné z mých návštěv v nemocnici mi „po svém“ (věděla jsem, jak mám s ním mluvit, ale lékařský personál a úředníci měli problém se s ním domluvit) sdělil, že se chce postavit na nohy. Podpořila jsem ho v tom. A opravdu se to podařilo, přestože si k nám

do domova zpátky dodatečně „přinesl“ vážnou infekci. Po roce od úrazu následovala řada dalšího vyřizování, chození po úřadech a doktorech. Byly to pro mě záležitosti časově náročné, často obtížné, jelikož pan Karel se rychleji unavoval, vše mu bylo třeba tlumočit, na všechno ho dopředu připravovat atd. A pak pochůzky skončily. Ale Karel přesto běžně „jen tak“ přichází ráno do mé kanceláře povykládat o tom, co asi dneska bude dělat. Když jsem jednou odcházela na dva týdny pryč, sdělila jsem mu, že tady nebudu, proto ať tu za mnou nechodí. Odpověď žádná. „Aha, asi mi nerozuměl,“ pomyslila jsem si. Ale pan Karel se po delší odmlce ke mně otočil a řekl: „Dva týdny, to bude strašně dlouho. Ale vrátíš se, vid’?“ To byla pro mě krásná odměna v mém „žít CARITAS“.

Judyta Jochymková, absolventka Charitativní a sociální práce – dálková forma 2008

Právě letos v dubnu slavím v naší Charitě své desáté výročí. A i když se za ta léta mnohé přihodilo: změnila jsem příjmení, porodila dvě děti, dostudovala ještě dvě vysoké školy, tak CARITAS jsem, doufám, neopustila. Vryla se mi pod kůži natolik, že to vlastně ani nejde.

A ještě něco! Ze žádné z těch dalších vystudovaných vysokých škol jsem si neodnesla tak veliký batoh znalostí, zkušeností, zážitků a pochopení jako z téhle olomoucké VOŠky. Troufám si tvrdit, že díky CARITASce a několika lidem, kteří v mém životě zanechali své nezapomenutelné stopy, jsem tím, kým jsem. Tahle VOŠka mi ukázala cestu, po které se mám vydat, vysvětlila, co všechno si mám s sebou vzít, jak to pěkně opečovávat, a hlavně jakou písničku si pískat.

Díky Bohu za to!

Lenka Šustrová, 2003, Charitní a sociální činnost

SPOLUPRACUJÍ S CARITAS

Její přínos vidím především v kvalitě jejich absolventů

Výročí jsou nejenom důvodem k oslavám, ale především také důvodem k zamyšlení a hodnocení, co nám minulá období přinesla. V případě CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc je co slavit a ono ohlédnutí je důvodem k radosti i hrdosti. Já sám jsem přišel na Charitu v červenci 1995 a vzpomínám si, že téma založení charitní školy se už diskutovalo. Obdivoval jsem zápal svého předchůdce, pana Jindřicha Suchánka, který má na založení této školy lví podíl. Všem to v té době připadalo jako sci-fi, jako něco, co je nereálné a neproveditelné. Vlastně všechny nové myšlenky a projekty v Charitě měly na začátku obrovské problémy. Žádné zdroje, žádná jistota, nepochopení institucí, někdy i klacky pod nohy. To všechno pomohla překonat víra lidí, že je to krok správným směrem, jejich vůle a nadšení a především jejich víra v Boží pomoc a požehnání.

Nemám žádný statistický přehled, kolik má dnes škola úspěšných absolventů a ani ji nechci hodnotit kvantitativními ukazateli. Já vidím její přínos především v kvalitě jejich absolventů a v jejím celkovém přínosu pro oblast sociálních služeb a humanitární pomoci. Víím, že pokud některá z Charit obsazuje ve svých službách jakékoliv pozice, je vzdělání „naší“ vyšší odborné školy puncem kvality a předpokladem, že se hlásí kvalitní člověk. Přínos školy vidím i v oblasti vzdělávání pracovníků v sociálních službách. Programy připravované Vzdělávacím střediskem při CARITAS – VOŠs Olomouc jsou sázkou na jistotu.

Každoročně se účastním vkládání kamenů do Sochy příběhů a vidím, jak studium na CARITAS a absolvované praxe posouvají studenty kupředu nejenom odborně, ale především lidsky. Vnímám to jako jednu z nejnvýraznějších hodnot školy, že vzdělávání pojímá nejenom jako načerpání teoretických znalostí, ale pracuje se studenty komplexně. Že jenom neučí, ale také formuje, a že teoretické znalosti váže na praxi, kde je ověřuje.

Podle mě je jedním z největších rizik v Charitě, že by se z ní mohla stát pouhá agentura poskytující sociální služby. To už by ale nebyla charita jako služba církve. Budoucnost charitních služeb je a bude závislá na tom, jací lidé v ní budou pracovat. Pokud v ní ale budou pracovat lidé odborně na výši a zároveň lidé motivovaní pro pomoc bližnímu, vycházející z osobní formace, není třeba se obávat. A právě takové lidi CARITAS připravuje.

Chci vyjádřit velké osobní poděkování celému týmu pracovníků školy za obrovský kus poctivě odvedené práce. Zároveň chci škole popřát i do dalšího období kvalitní pedagogy a motivované studenty. Přeji hodně Božího požehnání, protože bez něj by bylo marné naše namáhání. A přestože na tom nemám žádnou zásluhu, jsem hrdý na to, že tato škola vznikla z iniciativy Arcidiecézní charity Olomouc a že je s ní „pupeční šňůrou“ od počátku až dodnes mnoha způsoby stále spojená. Díky!

Václav Keprt, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc

Pokud má mít vzdělání hodnotu, musí si ho společnost vážít

Slezská diakonie spolupracuje s CARITAS – VOŠs Olomouc už mnoho let. Její Vzdělávací středisko zajišťuje rozvoj našich pracovníků, kterými se stále častěji stávají právě absolventi CARITAS. Tito mladí lidé se na výběrových řízeních v naší organizaci vědomostně i sociálně vyspělostí umísťují na prvních místech a my je s vděčností přijímáme do našich řad.

Ve Slezské diakonii si velmi vážíme úsilí a odbornosti, s kterou CARITAS přistupuje k práci. Těší nás, že kromě vědomostí a praktických dovedností, které vkládá do svých studentů, je rovněž vede ke křesťanskému pojetí člověka a jeho potřeb.

Vstřícnost a otevřenost zaměstnanců školy je pro nás inspirující.

Do budoucna CARITAS přeji, ať se jí daří udržet nejen odbornou úroveň vzdělání, ale také zachovat její křesťanskou identitu.

Mgr. Zuzana Filipková, Ph.D., ředitelka Slezské diakonie

CARITAS má být na co hrdá

Olomouckou CARITAS – Vyšší odbornou školu sociální vnímám jako školu, která se zrodila z nadšení a odhodlání naučit mladé lidi dívat se na svět jinými očima. Způsob, jakým se rozhodla zaujmout mladé lidi, je náročný pro učitele i studenty. Při každoročním vkládání kamenů do Sochy příběhů si však uvědomuji, že tato práce je hluboko vryta do hlav a srdcí těch, kteří prošli branami školy.

Máte být právem na co hrdí. Celá řada zaměstnanců města jsou Vaši absolventi a často se doma i v zahraničí setkávám s těmi, kteří v Olomouci na CARITAS studovali. Všichni dělají škole dobré jméno. Přeji hodně síly a Boží pomoci do dalších let.

Ladislav Šnevajs, náměstek primátora statutárního města Olomouc

Díky tomu, že škola funguje spíše jako jedna velká rodina, bylo mi v ní vždy velmi dobře, a kdybych mohla, ráda bych se do ní stále vracela. Díky tak přátelské a příjemné atmosféře bylo studium mnohem snazší. Velký podíl na tom samozřejmě nesli i přátelé, které jsem na škole poznala a se kterými jsme stále ve velmi úzkém kontaktu. Nejednou se nám stalo, že ačkoliv jsme se rozběhli po celé republice a děláme každý něco jiného, vzájemně se na sebe i dnes obracíme a konzultujeme problémy, se kterými se při výkonu svých povolání setkáváme, či pro své klienty získáváme informace, které právě potřebují. Vytvořili jsme si tak síť, která je nám nápomocí a oporou a toho si velmi cením. Ovšem nebýt CARITAS, domnívám se, že takové pouto by mezi námi nikdy nevzniklo. V tom je CARITAS zkrátka jedinečná a nenahraditelná.

Jana Daníčková, 2008, Charitní a sociální činnost

SLOVO ZÁVĚREM

Dvacet let v CARITAS – VOŠs Olomouc bylo naplněných po okraj vším, co naplněný život přináší. Každý, kdo školou prošel a prochází, s ní má jistě spojeno někdy až nekonečné množství vzpomínek, vztahů, změněných životních příběhů. Ale škola znamenala životy také mnohých dalších, nebo by se spíše dalo napsat právě mnoha dalších. Jsou jimi především ti, se kterými absolventi pracovali a pracují, kterým poskytovali a poskytují své služby v místech, kde byli na praxi a kde se po absolvování studia uplatnili a uplatňují. Tím je naplněn její smysl a účel.

Děkuji všem, kteří se o školu zasloužili, jejímu zřizovateli, všem dobrodincům a přímluvcům, zaměstnancům i studentům. Je s podivem, že i když se ve škole vystřídalo mnoho desítek interních a několik set externích spolupracovníků, stále si zachovává svoji svébytnou a úžasnou atmosféru.

Je to ale také závazek do budoucnosti, nepromarnit dary a hřivny, které jsme dostali. Karel IV. kdysi řekl: „Moji rádcové v mládí často mi kázali – virtus, to znamená ctnost statečnosti, ale dnes už vím, že k cíli lze dojít spíš vlastností, které se latinsky říká caritas, láskou k bližnímu.“ Kéž přispíváme k jejímu šíření světem.

Za vše Bohu díky! Kéž nás Jeho požehnání stále provází.

Mgr. Martin Bednář, Ph.D., ředitel školy